Ortodoxie și platonism

Partea 1

Este învățătura Părinților Ortodocși... platonică?

Cum încearcă societatea milenarista, „Turnul de Veghe”, pentru a nu abandona doctrina anticreștină a psihicului muritor, să argumenteze că teologia Părinților Bisericii despre Suflet nu este biblică ci... platonică!

Papirus 52

1. „Cunoscutul și necunoscutul” Wikipedia

2. Un răspuns ortodox cuprinzător la „nemurirea sufletului”

3. Biblia ne învață nu doar că există un suflet separat de trup, ci și că acesta nu moare odată cu trupul.

4. Părinții invocă Biblia și Apostolii pentru învățătura lor despre un suflet nemuritor „prin har”

5. Credința străveche a Ortodoxiei: Iustin

6. Credința antică a Ortodoxiei: Teofil al Antiohiei

7. Credința străveche a Ortodoxiei: Irineu

8. A existat vreodată o problemă de dualism și o devalorizare „de tip platonic” a trupului de către Părinți?

9. Dumneavoastră, domnilor de la „Turnul de Veghe”, trebuie să respectați „sursele” și „bibliografia”

10. Cum să aducem organele „Turnului de Veghe” într-o situație amuzantă de jenă: Mortalitatea

11. Doctrinele Bisericii nu sunt nici „contemplare”, nici căutări „filosofice”

12. Cum să aducem organele „Turnului de Veghe” într-o situație jenantă și amuzantă: rădăcina platonică în negarea divinității lui Isus Hristos

13. Influențele externe, lingvistice ale filosofiei încep odată cu Noul Testament

14. Anexă: tripartitul sufletului în Noul Testament și la Părinți

15. Epilog

Martorii Turnului de Veghe, în loc să-și vadă concepțiile platonice și gnostice idolatre , acuză în mod fals Biserica Domnului de ceea ce fac ei înșiși!

1. „Cunoscutul și necunoscutul” Wikipedia

Acest articol a fost scris deoarece provocarea unor fanatici ai „Watchtower” ne-a făcut să ne confruntăm din nou cu ei, cu scopul de a informa cititorul neavizat.

Aceștia sunt indivizi care adeptă doctrinele societății milenariste americane a „ Martorilor lui Iehova ” (ne vom referi adesea la ei ca fiind Martori ai lui Iehova) și au fost activi mult timp în enciclopedia online Wikipedia, creând toate intrările legate de această sectă, în timp ce, în același timp, încercau să creeze probleme și modificări în fiecare text care prezenta poziția Bisericii.

Așadar, au creat două bloguri pe internet unde și-au ascuns în mod viclean credințele , pentru a posta acolo diverse „articole” și fragmente din texte, decupate și cusute după aspirațiile lor, dându-se drept cercetători „neutri” ai religiilor! (subiectele lor sunt atât de... „neutre”, încât toți se îndreaptă împotriva Bisericii, în timp ce ei sunt 100% de acord cu doctrinele „Turnului de Veghe”).

Așa cum este practica noastră obișnuită, nu vom oferi informații despre adresele blogurilor . La urma urmei, acestea nu au niciun cititor. (De fapt, într-un mod ciudat, o mare parte din vizitele blogurilor provin din peste 70 de țări din întreaga lume! Se pare că adepții „Watchtower" și-au informat organizațiile din Grecia și din alte țări să colecteze vizite. Dar nu s-au gândit cât de nefiresc ar părea ca un blog grecesc nou să primească vizite din India, Africa și din insule... Fiji!).

Adepții „Turnului de Veghe" au fost puși în mod repetat într-o poziție dificilă pe Wikipedia de către ortodocși. Atunci au aflat ce înseamnă termenul „bibliografie". Din păcate, însă, au folosit chiar și acest ajutor valoros pentru știință în conformitate cu spiritul fraudulos al „Turnului de Veghe". Într-unul dintre blogurile lor , se găsesc diverse fragmente de text de 10-20 de rânduri, fie dactilografiate, fie în imagini scanate, preluate din diverse cărți (adesea, de fapt, de autori care nu sunt deloc de acord cu doctrinele „Turnului de Veghe"), dar decupate din context, astfel încât să poată extrage orice sens li se potrivește! Aceasta este o atitudine jalnică față de bibliografie.

De exemplu, este tragic să vezi un pasaj fragmentat care afirmă pur și simplu că creștinii sub conducerea lui Chiril al Alexandriei i-au alungat pe evrei din oraș (vezi și articolul despre Hypatia), ceea ce a dus la prezentarea acestuia ca un eveniment inexplicabil! Deoarece adepții „Turnului de Veghe" au ascuns cel mai important lucru: că, cu puțin timp înainte de a se întâmpla acest lucru, un plan criminal fusese executat perfect de liderii evreilor din Alexandria. Într-o ambuscadă mortală, unde pândeau un număr mare de evrei înarmați, i-au prins pe creștini cu o alarmă falsă de incendiu și i-au „ masacrat ", așa cum notează cronicarul Teofan [1] !

Este incredibil că au tăcut despre esența evenimentului, dar vorbim despre astfel de MINCINOSI și FALSIFICATORI ...

În acest fel, și-au umplut blogurile cu texte create pentru a lăsa insinuări înșelătoare împotriva Bisericii și a Părinților, promovând în același timp doctrinele „Turnului de Veghe" sau biblia lor oficială, „ Traducerea Lumii Noi ", această monstruozitate neștiințifică creată cu scopul de a servi doctrinelor inventate de companie [2] . (Deși și-au ascuns identitatea religioasă, au făcut totuși o gafă semnificativă: pe bloguri am găsit mai multe referințe și articole întregi despre „ Traducerea Lumii Noi " a MTI ! Numai ei înșiși ar fi putut scrie un articol care să laude această

„traducere”, mai ales când compania a falsificat Biblia, adăugând de 237 de ori(!) cuvântul „Iehova” la Noul Testament, cuvânt care nu există în NICIUN manuscris sau mărturie referitoare la textul Noului Testament [3]).

În unele dintre textele pe care le produc, ei atacă credința Bisericii în suflet. Deoarece credincioșii din Biserica Ierusalimului cred că sufletul moare odată cu trupul, ei spun că ceea ce Părinții Bisericii propovăduiesc ca fiind „nemurirea sufletului” este presupus a fi de origine platonică și constituie o învățătură ÎMPOTRIVA Bibliei !

(De menționat că pe unul dintre blogurile lor postează doar fragmente din texte, așa cum am spus, în timp ce pe celălalt blog postează articole întregi proprii, în care adaugă note de subsol și bibliografie, dându-se drept... „oameni de știință”, ca și cum ar exista doar analfabeți pe internet care nu le vor înțelege înșelăciunile...)

Au încercat să transmită această poveste despre suflet pe Wikipedia și, pentru a „fundamenta” această prostie, au folosit pasaje din cărțile teologilor și le-au distorsionat pentru a arăta - dacă se putea - că teologii ortodocși sunt de acord... cu „Turnul de Veghe” !

Desigur, a susține că teologii ortodocși (de exemplu, Io. Zizioulas , Andr. Theodorou , Kon. Skouteris etc.) sunt de acord cu milenarismul este în sine ceva complet incoerent și nedemn de discuție. Cu toate acestea, toate citatele pe care le-au oferit au primit răspuns unul câte unul folosind alte fragmente, de la aceiași teologi , pentru a demonstra falsificarea.

Și totuși: în ciuda răspunsurilor pe care le-au primit și în ciuda faptului că au fost calomniați în fața tuturor pentru aceste atrocități, ei au creat totuși un blog unde scriu EXACT ACELEAȘI LUCRURI din nou !

Aceasta arată că problema adepților „Turnului de Veghe” este, din păcate, o chestiune de examinare psihiatrică și nu de credințe religioase [4] …

2. Un răspuns ortodox cuprinzător la „nemurirea sufletului”, scurt, complet și clar, adresat celor ignoranți și sectelor lor

Deși acest articol este amplu și răspunde la numeroase falsuri, acum, la început, vom expune credința ortodoxă despre suflet, astfel încât povestea adepților „Turnului de Veghe” să se termine la fel de rușinos cum a început.

Să analizăm mai întâi câteva lucruri despre „împrumuturile teologice”.

Le reamintim celor din MtI că, îngroziți de ideea că folosirea inelelor la nunțile lor amintește de o ceremonie păgână , se grăbesc să se justifice și să ne spună:

„ Chiar dacă ar fi un fapt că păgânii au fost primii care au folosit verighete , acest fapt exclude utilizarea lor de către creștini? Nu neapărat [...] nu există nicio obiecție ca un creștin să le folosească [...], deoarece acest lucru nu implică faptul că acesta se agață de practici religioase false ” [5] .

Ei reacționează în același mod atunci când folosirea apei în „botezurile” lor le amintește de alte ritualuri :

„ Unii cercetători încearcă să găsească prefigurații ale botezului lui Ioan, precum și ale botezului creștin, în vechile ritualuri de purificare prevăzute de Lege [...] Nici afirmația unora că botezul săvârșit de Ioan a fost probabil împrumutat de la secta evreiască a esenienilor sau de la farisei nu este întemeiată ” [6] .

Așadar, conform MtI , nu contează „cum” arată ceva sau „ce amintește”, ci ce conținut îi dă noua religie care îl folosește .

Dar de ce, atunci când exact aceeași problemă îi privește pe Biserică și pe Părinți, cei din MtI își schimbă imediat modul de gândire și „uită” ce spuneau?

De ce identifică grecii cuvintele lui Platon despre „nemurirea sufletului” cu ceea ce au spus Părinții, ca și cum ar fi același lucru?

Este clar că nu ne interesează a cui idee a fost să se spună mai întâi o frază, ci care este conținutul ei. Și într-adevăr, fraza lui Platon a fost folosită de Părinții Sfinților Părinți nu în termenii conținutului său păgân, desigur, ci ca o formulare lingvistică, ca o figură verbală externă !

Să vedem, așadar, care este credința lui Platon despre Suflet și ce vrea să spună atunci când vorbește despre „nemurirea sufletului”:

„ Fiecare suflet este nemuritor. Căci ceea ce este nemișcat este nemuritor [...] Numai... ceea ce se mișcă pe sine... nu încetează niciodată să se miște... iar pentru celelalte lucruri care se mișcă, aceasta este sursa și începutul mișcării . Începutul este ceva nenăscut ... tot ceea ce este făcut... este făcut dintr-un început, dar el însuși din niciunul ... pentru că este ceva nenăscut , este necesar să fie indestructibil ... prin urmare, ESTE POSIBIL SĂ SE PIERDA, SAU SĂ SE FACĂ ” [7] .

Ai citit-o corect?

Deci ce va spune cineva care cunoaște ortodoxia elementară, citind textul lui Platon ? Va spune, desigur, că Platon a dat sufletului caracteristici pe care pentru Biserică le are doar Sfânta Treime ! Pentru că nimic altceva „Nenăscut”, „Necreat” și „Început” nu există pentru Biblie și Biserică. Cred ortodocșii în suflet ca... Dumnezeul lor?! Înțeleg cei din Muntele I prostiile lor ?

Conform teologiei biblice și, prin extensie, conform învățăturii patristice, există DOAR două „lucruri”: a) Dumnezeu (adică Sfânta Treime) și b) toate celelalte care sunt creații, creații [8] :

„ Căci se vorbește despre două lucruri, despre divinitate și despre creație ” (M. Basil, „ Despre Eunomius ”, PG 29, 660A).

Astfel, Părinții pornesc de la o concepție fără precedent pentru filosofi despre Biblie, conform căreia „ atât lumea materială, cât și cea spirituală sunt create ”, iar aceasta include pământul, îngerii, trupul ȘI sufletul [9] !

Sufletul, conform lui Platon, „ NU POATE FI FĂCUT / CREAT ”.

Dar uitați-vă la ce spun Părinții, COMPLET CONTRAR platonismului:

„ Dar dacă trupul și sufletul sunt ASCUNSE , atunci primul nu este cel de-al doilea, conform învățăturilor lui Origen ” (Ioan Damaschin , PG 94,921A).

Prin urmare, sufletul este ceva creat simultan cu trupul, prin urmare nu a existat înainte, ceea ce era DE NECONCEPUT pentru Platon ! Mai mult, privind sintagma „ lirele lui Origen ” („ Lirema ” = prostie, prostii, pălăvrăgeală), să ne amintim că MtI susține constant și prostește presupusa „influență” a lui Origen asupra învățăturilor teologice patristice despre suflet...

După cum ne spune Savvas Agouridis :

„ Origen încearcă cu ajutorul filosofiei să răspundă... și aici se încurcă. Căci, deși este un copil credincios al Bisericii și încearcă pretutindeni să exprime această credință, ajunge pretutindeni, odată cu intervenția filosofiei, la un anumit grad de falsificare a credinței ” [10] .

Este evident că Părinții Bisericii erau bine conștienți de pozițiile eretice promovate de Origen și nu a „încurcat” niciodată pe nimeni în legătură cu acestea. Îl vedem, de exemplu, pe Grigore de Nyssa punând la îndoială și condamnând învățăturile lui Platon despre suflet, precum și pe Origen (care a fost în mod clar influențat de filosoful grec în anumite aspecte). Poziția ortodoxă cu privire la apariția trupului și a sufletului este că ambele sunt CREATURI și, prin urmare, „ sufletul și trupul iau ființă în același timp ” [11] .

Grigore de Nyssa spune:

„... nu considerăm corect că sufletul trupului preexistă și nici că trupul preexistă fără suflet...” [12] . „ Teoriile ambelor sunt la fel de respingătoare ” [13] .

După cum observă el însuși, el nu acceptă poziția lui Origen și Platon , „ care au discutat problema principiilor [14] [și] cred că sufletele preexistă ca popor într-o stare aparte”. Această poziție teologică este în mod clar recunoscută ca păgână de Sfântul Grigore, care subliniază, de asemenea, că „ nu este liberă de doctrinele grecești ” [15] .

Grigore respinge teoriile „ celor care mitologizează ideea că sufletele preexistă într-o stare specială ” [16] și , prin urmare, îi numește direct pe Platon și Origen mitologizați și spulberă cea mai fundamentală axiomă a filosofiei platonice despre un suflet divin etern și necreat , care în creștinism este acum redus la nivelul unei creații cu un început și un sfârșit, ca toate creațiile.

Să trecem acum la a doua infirmare covârșitoare a... minciunilor „Turnului de Veghe”.

Așadar, Platon ne spune că Sufletul, pe lângă faptul că nu poate fi creat, „ NU ESTE POSIBIL NICI MĂCAR SĂ SE PIERDA ”.

Să vedem ce spune M. Athanasius despre asta (traducere de E.P.E. [17]):

„ Pentru lucrurile care sunt zămislite se folosește verbul «a fi», ceea ce înseamnă că sunt creații , dar pentru Fiu nu folosește nici «a fi», nici «a fi», ci aidionul […] Creatorul este diferit și creațiile sunt diferite și că El este Dumnezeu, iar acele creații sunt făcute din nimic […] că «vor fi distruse» , nu spune aceasta pentru a spune că creația a fost făcută pentru a fi distrusă, ci pentru a arăta care este natura celor care sunt zămisliți din scopul pe care îl vor avea . Căci acele lucruri care sunt capabile de a fi distruse , chiar dacă nu sunt distruse datorită harului Celui care le-a creat, au fost totuși create din neființe și aceasta mărturisește că nu au existat odată. Prin urmare, pentru că au o astfel de natură, se spune despre Fiu: «Tu rămâi», pentru ca natura Lui veșnică să se manifeste . Căci... El nu are capacitatea de a fi distrus, așa cum este cazul creaturilor , ci proprietatea veșniciei ” (M. Atanasie , « Împotriva arienilor ») Logos I, 58. PG 26,133) .

Desigur, în acest moment... ne-am luat rămas bun definitiv de la adepții „Turnului de Veghe” care ne-au ocupat timpul prețios pentru a arăta evidentul, adică faptul că teologia lui Platon și a Părinților este la fel de diferită ca noaptea de zi .

Așadar, atunci când întâlnești fani ai Watchtower-ului, arată-le că au două opțiuni:

Ei vor admite fie că sunt falsificatori, fie că sunt COMPLET irelevanți atât pentru textele platonice, cât și pentru cele patristice.

Lasă-i să aleagă ce își doresc cel mai mult...

Deci, ce spune Platon despre suflet?

„ NU ESTE NICIODATĂ POSIBIL SĂ FIE CREAT SAU PIERDUT .”

Iar Părinții spun EXACT contrariul:

„ Sufletul este CREAT și are capacitatea de a fi distrus .”

Vorbim despre o fraudă criminală din partea „Turnului de Veghe”, întrucât conținutul sintagmei „nemurirea sufletului” pentru Platon și Părinți nu numai că nu are nici cea mai mică asemănare, ci diferă cu 180 de grade!

Și încheiem acest răspuns cu cuvintele lui Ioan Zizioulas (teolog ortodox, cleric și elev al marelui Florovsky), pe care MtI îl calomniază pentru că scrie în cărțile sale că conținutul credinței Bisericii este preluat de la Platon!!!

Ei bine, hai să terminăm și cu asta.

Ne amintim ce spune Platon despre suflet:

„ NU ESTE NICIODATĂ POSIBIL SĂ FIE CREAT SAU PIERDUT ”

Să vedem ce spune Io. Zizioulas (la fel ca M. Athanasios):

„ Sufletul nu este nemuritor prin natura sa , pentru că nu este etern, ci creat. Prin urmare, este supus și soartei creatului, care, potrivit Sfântului Atanasie, se poate întoarce la «neființă» [...] dacă sufletul, așa cum este creat, nu este Nemuritor, atunci NU este NICIODATĂ, ontologic desigur, nemuritor. A deveni Nemuritor prin har NU NE PERMITE logic SĂ SPUNEM CĂ ESTE NEMURITOR . Dimpotrivă, atunci când acceptăm că sufletul poate deveni nemuritor prin har, VOM ACCEPTA automat că NU ESTE NEMURITOR [...] A vorbi cineva despre nemurirea sufletului -NUMAI- chiar și prin har , este ÎNȘELĂTOR , pentru că este ca și cum am recunoaște în mod specific în suflet, proprietăți (adică proprietăți naturale) ale Nemuririi ” [18] !

Dar oare nu mai există nici cea mai mică demnitate? Înșiși credincioșii scriu în textele lor că platonicienii, într-adevăr, cred că nemurirea sufletului este un element inerent NATURII sufletului ! Cu toate acestea, Părinții spun că NICI O creație nu are nemurire în ea, ci dimpotrivă, conține PRIN NATURĂ „ posibilitatea de a se pierde ”!

Deci, unde este afirmația dumneavoastră, domnilor de la „Turnul de Veghe”, că Io. Zizioulas spune că Părinții propovăduiesc nemurirea „platonică” a sufletului? Aici el caracterizează sufletul ca fiind MORTAL PRIN NATURĂ, exact ca Părinții și EXACT la fel ca Platon !

De câte ori v-am spus că comiteți o fraudă împotriva lui Io. Zizioulas ?

3. Biblia ne învață nu doar că există un suflet separat de trup, ci și că acesta nu moare odată cu trupul.

„ Adventiștii de ziua a șaptea ” și „ Martorii lui Iehova ” sunt două secte care au multe doctrine comune. Una dintre ele afirmă că nu există suflet în om așa cum este descris în Biblie, ci numesc „suflet” o forță vitală care activează organele corpului. Acest „suflet”, cred ei, moare imediat ce corpul moare.

După cum spun ei înșiși:

„... Martorii lui Iehova [...] nu împărtășesc credința... în nemurirea inerentă. Ei cred că sufletul uman este muritor ...” [19] .

În primul rând, fiți atenți la formularea înșelătoare despre „ nemurirea inerentă ”, pe care am dovedit-o a fi o minciună din partea lor. Ortodoxia nu susține așa ceva . Nu există „nemurire inerentă” nicăieri în Creație (lume, trup, îngeri, suflet), ci totul este susținut de dragostea lui Dumnezeu. Fără ea, totul se va întoarce la „neființă”. Dacă acceptăm că termenul „nemurire inerentă” poate exista, acesta există doar în Sfânta Treime și nicăieri altundeva .

După cum spune Io. Zizioulas :

„ Natura creatului nu are nicio putere de supraviețuire în interiorul ei […] A fi creat înseamnă automat că ești muritor , că ești supus amenințării anihilării complete și absolute . ” [20] „ Natura creatului este muritoare (M. Athanasius)”, „ ea poate înceta să existe în orice moment .” [21]

Și bineînțeles, în chestiunea autopsiei, Apostolul Pavel ne spune exact opusul „Turnului de Veghe” și ne învață că imediat după moartea trupului, Dumnezeu păstrează sufletul în viață:

„ Dacă […] trupul nostru se desface, avem o locuință veșnică în ceruri […] suspinăm, așteptând […] să ne îmbrăcăm cu trupul nostru ceresc […] noi, cei ce suntem în acest trup , suspinăm sub povara lui. Nu că vrem să ne dezbrăcăm de el, ci să ne îmbrăcăm cu unul nou ” [22] (2 Cor. 5:1-4).

Și în alte părți:

„ Cunosc un om în credință care, acum paisprezece ani, a fost răpit până în al treilea cer – dacă cu trupul, sau fără trup, nu știu – … ” (2 Corinteni 12:2-3) [23] .

Există într-adevăr multe versete relevante.

Așadar, există „ceva” care continuă să trăiască chiar și fără trup. Acest „ceva”, sufletul, se află în trup, are conștiință de sine și, atunci când trupul se dizolvă, trece într-un lăcaș ceresc, așa cum ne-a spus Sfântul Pavel sau așa cum ne spune Eclesiastul :

„ Și țărâna se va întoarce în pământ, cum era, și duhul se va întoarce la Dumnezeu, care l-a dat .” (Eclesiastul 12:7)

Desigur, Luca ne spune același lucru :

„ În timp ce-L ucideau cu pietre, Ștefan se ruga și zicea: „Doamne Isuse, primește duhul meu !” (Faptele Apostolilor 7:59)

Și, în timp ce ereticii persistă în credința lor că „ oamenii nu au suflete în ei, care sunt nemuritoare și capabile să trăiască separat de trup după moarte ” [24] ,...

...totuși, Noul Testament afirmă clar că „ sufletul ” sau „ duhul ” [25] este ceva diferit de trup:

„ Isus... a zis: «Nu plângeți; nu este moartă, ci doarme.» Ei au râs de El, crezând că este moartă. Dar Isus i-a scos pe toți afară, a apucat-o de mână pe fetiță și a zis cu glas tare: «Fetiță, scoală-te!» Și duhul fetiței S-a întors la cer și ea s-a sculat îndată. ” (Luca 8:53-55)

Și același lucru este menționat în Vechiul Testament :

„ El s-a rugat Domnului și a zis: «Doamne, Dumnezeul meu, fă ca sufletul acestui copil să se întoarcă în el!» Domnul a ascultat rugăciunea lui Ilie; sufletul copilului s-a întors în el și el a înviat. ” (1 Regi 17:21)

Prin urmare, „sufletul” sau „spiritul” este ceva ce continuă să existe după moarte și de aceea se poate ÎNTOARCE , deși este clar că în aceste cazuri Dumnezeu nu dă o nouă „suflare” de viață (așa cum susțin MtI) , ci sufletul LOR deja existent, spiritul LOR deja existent, se întoarce .

Este cu adevărat de neînțeles să auzi eretici spunând că, chipurile, Biblia nu vorbește despre un suflet care trăiește după moartea trupului, când este plină de astfel de versete. Să vedem că teologii ortodocși nu numai că nu sunt de acord cu „Turnul de Veghe”, dar îi și demolează doctrinele :

Pan . Trembelas ne povestește despre originea credinței într-un suflet care trăiește după moartea trupului din Vechiul Testament :

„ ... Eclesiastul : a) Acceptă nemurirea sufletului și crede într-o judecată viitoare. Nu oferă o definiție completă și clară a nemuririi sufletului, ci prin ceea ce scrie exprimă esența lucrului, care se contopește cu ideile timpului său. Eclesiastul nu putea nega nemurirea sufletului, deoarece evreii încă din vremea lui Moise credeau cu tărie în ea. Ce ar putea fi mai clar decât versetul din Eclesiastul 12:7? ” [26] .

Ieremia Fountas ne vorbește și despre originea credinței într-un suflet care trăiește după moartea trupului din Vechiul Testament :

„ Modul în care marele conducător Îl invocă pe Dumnezeu este, de asemenea, deosebit de impresionant: «Domnul Dumnezeul duhurilor și al oricărui trup» sau, așa cum spune textul ebraic, «Domnul Dumnezeul duhurilor oricărui trup» (versetul 16). În această invocație a lui Moise, Dumnezeu este prezentat ca Dumnezeul întregii omeniri. Totuși, prin sublinierea conceptului de suflet al omului, de «duh» său, așa cum spune aici, El transcende moartea. Conform textului grecesc, se pare chiar că se face o distincție între cei vii și cei morți; Dumnezeu este Dumnezeul atât al celor vii, cât și al celor morți, al căror trup a suferit cu siguranță putrezirea, dar spiritul trăiește cu Dumnezeu, căruia îi aparține ! Biserica noastră a adoptat și ea această minunată expresie în rugăciunile sale pentru cei decedați. ” [27]

Stavros Kalantzakis face referire și la originea credinței în sufletul care trăiește după moartea trupului din Vechiul Testament :

„ Credința în învierea morților și, într-adevăr, a trupurilor lor, este cu siguranță legată de credința în nemurirea sufletului. Multă vreme a fost o credință predominantă în vechiul Israel că sufletul (nephesh) omului purta în el sămânța nemuririi . Referințele biblice „precum trăiește sufletul tău” și „precum trăiește Domnul și trăiește sufletul tău” confirmă acest lucru în modul cel mai categoric . ” [28]

4. Părinții invocă Biblia și Apostolii pentru învățătura lor despre un suflet nemuritor „prin har”

Este amuzant și să scrii că Părinții aveau nevoie să primească niște învățături teologice de la Platon! Grigore de Nyssa , care este și el calomniat de adepții „Turnului de Veghe”, spune clar că învățătura despre suflet și trup este APOSTOLICĂ (și, prin urmare, BIBLICĂ) :

„ Căci firea noastră este înțeleasă ca fiind dublă , CONFORM ÎNVĂȚĂTURII APOSTOLICE , a omului aparent și a omului ascuns ” [29] , adică „ firea noastră este înțeleasă ca fiind dublă, conform învățăturii apostolice , adică, ea constă din omul aparent [trup] și omul ascuns [suflet]” [30] (când Grigorie spune „fire dublă”, se referă la trup și la suflet: „... dublul firii omenești [...] prin trup ... și prin suflet ...” [31]).

De asemenea, atunci când Sfântul Grigorie teologhează și vorbește despre un suflet care trăiește după moartea trupului, el se bazează pe versete din Noul Testament, cum ar fi, de exemplu, în Faptele Apostolilor 7:59 (vezi „către Sfântul Ștefan Protomartirul ” PG 46, 725B):

„ Și slujitorul lui Hristos, Ștefan, strigând către Învățător: «Doamne, spune: Iisuse, primește duhul meu ». Cu acest glas și-a dat sufletul .”

Desigur, toți Părinții și scriitorii ecleziastici, atunci când teologhează despre suflet, se bazează pe versete biblice :

Grigorie Teologul se referă la problema întoarcerii sufletului la Dumnezeu (vezi „ Epifania către Cezar, fratele său ”, PG 35, 784A) pe baza cuvintelor Apostolului Pavel din 2 Corinteni 5:1-2 .

Ioan Gură de Aur teologizează despre sufletul care continuă să trăiască după separarea sa de trup (vezi „ Către Lazăr cel de patru zile ”, PG 48, 784) cu ocazia Învierii lui Lazăr (In 11,1-44), pe care o leagă cu siguranță de Marcu 5,41-42 și de narațiunea paralelă din Luca 8,54-55 (PG 48, 782).

- Ioan Damaschinul (vezi „ Ediția exactă a credinței ortodoxe ”, PG 94,1208C) vorbește despre „învierea morților” de către profetul Ilie în 1 Regi 17, 22. Iar pentru Damaschin , „ învierea ” înseamnă următorul lucru: „ cum învia morții? [PG 94,1225A] ... a sufletelor din nou unite cu trupurile [PG 94,1228A]”.

- Olympiodor (vezi „ Memorii către Eclesiastul ”, PG 93, 621A), a cărui operă este importantă deoarece a scris memorii bazate pe interpreți mai vechi, interpretează Eclesiastul 12:7 ca fiind întoarcerea sufletului la Dumnezeu.

Teofilact al Bulgariei (vezi „ Interpretare la Evanghelia după Luca ”, PG 123, 812D), interpretează din nou nemurirea sufletului pe baza versetului din Luca 8:55 .

5. Credința străveche a Ortodoxiei: Iustin teologizează Ortodoxia despre suflet abia la mijlocul secolului al II-lea

Printre diversele lucruri fără precedent scrise de MtI , se va întâlni și inimaginabilul, acela că Iustin -TAXA- nu a acceptat învățătura patristică despre nemurirea sufletului. Dar citiți ce a scris Iustin (el a teologizat în perioada 135-165 d.Hr. [32]) și veți fi uimiți de amploarea calomniei MtI :

„ Nimeni nu poate nega că un suflet nu trăiește . Dacă nu trăiește, nu trăiește prin faptul că este viu, ci prin participarea la viață […] și sufletul participă la viață, pentru că Dumnezeu voiește această viață ” [33] .

Adică:

„ Că sufletul TRĂIEȘTE, NIMENI NU VA NEGA. Dacă trăiește, nu trăiește ca și cum ar fi viață, ci ca părtaș la viață [...] sufletul participă la viață, pentru că Dumnezeu VREA SĂ TRĂIEȘTE .”

Vă amintiți ce spunea Sfântul Atanasie în ceea ce am menționat mai sus? Că sufletul și toate creațiile nu sunt distruse „ datorită harului Celui care le-a creat ” („ să nu piară prin harul creatorului ”), ceea ce înseamnă tocmai că „ sufletul participă la viață pentru că Dumnezeu VREA SĂ TRĂIEASCĂ ”!

6. Credința antică a Ortodoxiei: Teofil al Antiohiei teologizează Ortodoxia despre suflet abia la sfârșitul secolului al II-lea

Un alt calomniat de MTI este Teofil al Antiohiei , nu TAXA, el nu învață același lucru ca Părinții. Desigur, a asculta ce scriu unii fanatici și nu experții, devine oarecum amuzant.

Așadar, N. Matsoukas scrie :

„ Omul, așa cum s-a subliniat deja, este nemuritor prin har, atât ca trup, cât și ca suflet . Același lucru este valabil și pentru îngeri. Vezi câteva texte orientative. Iustin , Dialog cu Trifon Iudeul […] Teofil al Antiohiei , Către Autolicus […] Tațian , Către eleni […] Irineu , Controlul și răsturnarea pseudo-cunoașterii… ” [34]

Așadar, despre Teofil al Antiohiei , Demetrius Tsamis scrie că:

„ El subliniază, de asemenea, că nemurirea sufletului nu este o proprietate a sa naturală , ci un dar al lui Dumnezeu ” [35] .

În primul rând, pentru Teofil al Antiohiei , omul este trup și suflet. De exemplu, în „ Către Autolykon ” 1,2, referința constantă la suflet și trup arată aceste două componente ale omului:

„ Căci, precum cei ce văd cu ochii trupului [...], așa te-ai gândit și tu la... ochii sufletului lor .”

Și despre nemurirea omului ca trup și suflet, el ne spune:

„ Nu l-a făcut nici nemuritor , nici nemuritor , ci... capabil de ambele ” [36] .

Prin urmare, în om (trup și suflet), nu există „nemurire înnăscută”.

Și cu siguranță, această mărturie străveche îi demască pe cei din MtI care vorbesc despre „anihilarea” oamenilor „răi”. Pentru că Teofil vorbește despre nemurirea veșnică „prin har” a sufletului și trupului, atât a celor „buni”, cât și a celor „răi”:

„... cei drepți vor scăpa de iadul VEȘNIC și li se va acorda viața VEȘNICĂ de către Dumnezeu ” [37] .

Și mergem înainte.

7. Credința antică a Ortodoxiei: Irineu teologizează Ortodoxia despre suflet abia la sfârșitul secolului al II-lea

În același fel, Irineu în lucrarea sa „ Controlul și răsturnarea pseudo-cunoașterii ” teologizează ortodox despre suflet și spune:

„ Sufletele pleacă la locul rânduit lor de Dumnezeu și studiază până la înviere, așteptând învierea ; apoi, primindu-și trupurile și înviind complet , adică trupește, precum și Domnul a înviat, așa vin la vederea lui Dumnezeu ” (PG 7, 1209 C).

La urma urmei, învățătura centrală a Ortodoxiei este Învierea SUFLETULUI și a TRUPULUI și nu „nemurirea sufletului”, care, așa cum am spus, nici măcar nu există după standardele platonismului:

„ Doctrina greacă a nemuririi și speranța creștină a Învierii diferă atât de radical tocmai pentru că gândirea greacă are o interpretare complet diferită a creației. Interpretarea evreiască și creștină a creației exclude complet întregul dualism grecesc dintre trup și suflet. Căci, conform acestei interpretări, vizibilul, trupul și trupesc sunt creații la fel de divine ca și invizibilul și spiritualul . Dumnezeu este Creatorul trupului. Trupul nu este închisoarea sufletului, ci mai degrabă templul, așa cum spune Pavel: «templul Duhului Sfânt» ” [38] .

La urma urmei, este mai strălucitor decât soarele, distanța de netrecut care separă teologia sufletului și cea a omului a lui Platon:

„ Sufletul este omul ” („ Alcibiade ”, 130 d.Hr.).

Dimpotrivă, Părinții au spus :

„ Dumnezeu l-a înviat pe om la viață și la înviere, nu partea, ci întregul , care este sufletul și trupul ” (Justin , PG 6, 1585C).

„ Căci omul nu este numai suflet , ci suflet ȘI trup ” (Ioan Gură de Aur , PG 50, 430).

„ Întregul om este alcătuit din suflet și trup ” (Grigor de Nyssa, „Către Eunomius, Obiecții XII”, 174).

„ Nici sufletul singur, nici trupul singur nu se numește om , ci CEL MAI COMPUS ” (Gr. Palamas , PG 150, 1361C).

8. A existat vreodată o problemă de dualism și o devalorizare „de tip platonic” a trupului de către Părinți?

Este un fapt că „ Turnul de Veghe ” este format din oameni care nici măcar nu pot desluși conceptele de bază ale filosofiei platonice. Din acest motiv, textele lor conțin literalmente prostii .

Se spune adesea că Părinții au adoptat „dualismul platonic”. Desigur, au neînțelegeri întunecate cu privire la sensul termenului…

„Dualismul platonician” acceptă ideea că sufletul uman se găsește „ ca un exilat într-o lume radical diferită de el însuși și ca esență eternă a unei lumi indestructibile și neschimbătoare ” [39] .

Unde au văzut ei că Părinții au vorbit despre așa ceva?

Părinții învață că creația este o singură lume de creaturi . Fie că pământul, trupul, sufletul sau îngerii, toate constituie ÎMPREUNĂ O singură Creatură, O singură Creație . După cum am spus mai sus, potrivit lui

Vasile cel Mare (După Eunomiu , PG 29, 660A), „ două lucruri se numesc divinitate și creație ”.

Adică, există Dumnezeu și, pe de altă parte, TOATE creațiile, care sunt complet diferite de esența lui Dumnezeu, fie că sunt tangibile/materiale sau imateriale/spirituale: toate sunt creații .

În plus, nu am văzut mai sus atâtea versete patristice care afirmă clar că omul este suflet ȘI trup?

Deci, unde au văzut cei din afară „diarhia”?

Ortodocșii nu cred în nemurirea platonică a sufletului, ci în Înviere , iar învierea înseamnă că trupul și sufletul unite într-o singură persoană vor trăi în Împărăția lui Dumnezeu. Sufletul nu va trăi singur într-o lume a sa, diferită de lumea trupului, așa cum spunea dualismul lui Platon .

Din păcate, suntem pe cale să ne simțim... rușinați scriind lucruri atât de evidente! Urmăritorii „Turnului de Veghe” sunt, în esență, ca și cum ar arăta spre soare și ar spune „iată luna”. Cu toate acestea, mulți oameni nu cunosc aceste probleme în profunzime, așa că „Turnul de Veghe” încearcă să exploateze acest lucru.

La fel de naive sunt scuzele lor cu care încearcă în mod repetat să violeze adevărul pentru a se opune Părinților: ei caută și găsesc pasaje din Părinți care cer omului să învingă patimile trupului și spun că aceasta înseamnă că ortodocșii subestimează trupul, asemenea lui Platon !

Sunt acestea lucruri serioase?

Cum este posibil ca Părinții să devalorizeze trupul și, în același timp, să-i învețe pe oameni cum să-l protejeze și să-l țină departe de patimi?

Cum este posibil ca Părinții să devalorizeze trupul și totuși să se împărtășească cu trupul și sângele lui Hristos ?

Cum este posibil ca Biserica să devalorizeze trupul și să-l onoreze pe cel răstignit? Este posibil ca trupul gol al lui Isus pe Cruce să fie vreodată perceput ca... devalorizând trupul ?

Cum este posibil ca Părinții să devalorizeze trupul când Biserica cinstește Sfintele Moaște ale trupurilor Sfinților , care constituie o mărturie vie a versetului din 1 Corinteni 6:19 : „ Trupul vostru este templul Duhului Sfânt care este în voi ”?

Iată ce ne învață Sfântul Ioan Damaschin :

„ Căci sfinții și cei vii au fost umpluți de Duhul Sfânt, iar când au terminat, harul Duhului Sfânt s-a revărsat neobosit atât în sufletele, cât și în trupurile din morminte ” (PG 94, 1249D).

De fapt, cinstirea trupurilor martirilor este o practică străveche a Bisericii, așa cum este păstrată în „ Martiriul lui Policarp ” (secolul al II-lea), care vorbește despre „cea mai prețioasă dintre pietrele prețioase ... oasele sale ” (PG 5,1044).

Iată ce ne învață Serapion Thmoueos :

„ Trupurile sfinților trebuie onorate și nu trebuie lipsite de energia sau puterea divină ” (PG 40, 909A).

Iată ce ne învață Dionisie Areopagitul :

„ Căci dacă cel răposat trăiește o viață evlavioasă în suflet și trup, va fi cinstit împreună cu sufletul sfânt și cu trupul care a luptat cu el ” (PG 3,565B).

Iată ce ne învață Sfântul Ioan Gură de Aur :

„ Numesc trupurile sfinților spirituale, atât izvor, cât și rădăcină și mir ” (PG 50,600).

Vasile cel Mare îi mustră pe toți cei care încearcă să demonizeze trupul „ ca fiind șeful viciului ”, deoarece „ viciul nu este altceva decât absența virtuții ” (PG 31, 1344).

Și în altă parte, el notează cu emfază:

„ Căci dacă totul este de la Dumnezeu, cum poate răul să vină din bine? Căci nici răul nu poate veni din bine [PG 31, 341] [...] Dumnezeu n-a

creat trupul, nici boala și sufletul, nici sufletul n-a devenit rău, fiind pervertit de fire [PG 31, 344]".

Și Ioan Damaschin clarifică :

„ Răul nu vine din trup , ci din suflet " („ Dialog împotriva maniheilor ", PG 94, 1533C).

De fapt, profesorul N. Matsoukas, comentând versetul de mai sus, notează:

„ O viziune complet antiplatonică . Nu materia este sursa răului în ființele raționale, ci sufletul " [40] .

Aceeași poziție „antiplatonică" este exprimată și de Grigore de Nyssa :

„ Căci neascultarea față de o voință este un păcat al trupului , dar voința însăși este un păcat al sufletului " (Grigor de Nyssa, „Pros Eunomiom Contraritis Logoi XII", 174).

Și din nou, aceeași viziune „antiplatonică" este exprimată de Chiril al Ierusalimului , care, după imnul, literalmente, pe care l-a scris despre corpul uman și despre construcția și funcția sa miraculoasă („ Despre trup ", PG 33,484), notează:

„ Trupul nu păcătuiește în sine , ci sufletul păcătuiește prin trup " (PG 33, 485A).

Dar ce se va întâmpla în cele din urmă cu acești oameni? Cât timp va continua MtI , împreună cu prietenii lor neo-păgâni, Kalopoulos și alții, să suprime adevărul?

9. Domnilor din „Turnul de Veghe" trebuie să respectați „sursele" și „bibliografia"

După cele văzute, trebuie să spunem că faptul că un articol (cum ar fi cel din MtI) pretinde că s-a bazat chiar și pe 200 sau 500 de „cărți" și „surse" nu înseamnă NIMIC în sine .

Pentru că, dacă articolul este intitulat „ descrierea omului ”, dar se termină cu „concluzia”, „ deci, așa cum am arătat, omul are 5 picioare și 6 brațe ”, este evident că cineva a mutilat sursele .

Prin urmare, referințele la bibliografie nu au nicio importanță dacă concluzia nu se bazează pe punctele fundamentale ale subiectului discutat și nici pe bunul simț. După cum explică clar prof. Ioannis Karagiannopoulos , oricine scrie o lucrare științifică:

„... are dreptul să susțină opinii contrare celor predominante [...], cu condiția, desigur, ca aceste opinii să fie fundamentate logic și metodic și să nu contrazică datele științifice și exigențele logicii ” [41] .

Nu s-a ocupat recent OODE de un autor, chipurile „mai presus de orice suspiciune”, care a falsificat un număr incredibil de surse? Vă amintiți de americanul John Boswell [42] , profesor la Departamentul de Istorie al Universității Yale din SUA, unde, în calitate de profesor la una dintre cele mai importante universități din lume, este condus la falsuri ieftine doar pentru a fabrica dovezi care susțin istoric căsătoria între persoane de același sex?

Așadar, el, bazându-se chipurile pe surse și bibliografie (cum ar fi MtI, bună dimineața…), a scris că împăratul Vasile I (și nu numai el), a oficiat DOUĂ CĂSĂTORII ÎNTRE PERSOANE DE ACELUȘI SEX în Bizanț, și chiar și cu o CEREMONIE ECLEZIASTICĂ [43] !

Așadar, frauda este un lucru care îi privește chiar și pe autorii științifici celebri, darămite pe bloggerii anonimi și analfabeți .

Dar și bârfele din mass-media joacă un rol...

Cum veți scăpa voi, oameni nefericiți, de faptul că teologiile filosofice sunt condamnate constant ca fiind „păgâne” de către Părinți și de textele dogmatice ale Bisericii ?

Nu înțelegeți că în felul acesta sunteți obligați să-i prezentați pe Părinți, aceste spirite uriașe ale timpului lor, ca și cum ar fi analfabeți? Cum ar fi posibil ca ei să condamne teologia păgână, dacă ar spune aceleași lucruri ca și păgânii?! Și-ar condamna propria teologie??!!

Dar nu mai există o barieră? Ne veți spune că Părinții nici măcar nu știau să citească două texte și să le compare între ele, că unul spune una și celălalt spune alta?

10. Cum să aducem organele „Turnului de Veghe” într-o situație amuzantă de jenă (partea 1): Mortalitatea

Ei bine, din moment ce lor le plac „jocurile”, să le arătăm și grecilor că credința lor în suflet nu provine cu siguranță de la Platon , ci își are rădăcinile în Democrit (secolele V -IV î.Hr.) și apoi în Epicur (secolele IV -III d.Hr.).

Se știe că în problemele sufletului,...

„... Democrit, Epicur [îl acceptă] ca fiind perisabil, putrezindu-se odată cu trupul ” [44] !

După cum înțelegem, sursa învățăturilor MtI este Democrit și Epicur , care formulează cu precizie învățătura „Turnului de Veghe” despre suflet, cu 23 de secole înainte de apariția MtI !

De acolo, această doctrină a fost adoptată în secolul al III-lea d.Hr. de către „ Psihicile Morții ”, o sectă arabă care prezenta învățături noi în domeniul creștinismului [45] .

În vremuri mai recente, odată cu apariția și Metafizica , empiriști precum Hume (secolul al XVIII-lea) și enciclopediști precum Voltaire (secolul al XVIII-lea) au vorbit despre mortalism .

Așadar, când întâlnești oameni care îi calomniază pe Părinții Bisericii, spunând că ar fi trebuit să „preia” învățăturile teologice platonice, arată-le că, în timp ce Biserica și Platon nu sunt complet de acord în ceea ce privește teologia sufletului, „Turnul de Veghe” a preluat doctrina psihicului muritor de la filozofii păgâni, ereticii arabi și materialiștii și ateii moderni .

Și dacă îți spun că „ credința noastră poate arăta EXTERIOR ca toate acestea, dar credința noastră se bazează pe Biblie ”, ajung exact la punctul pe care ni-l dorim:

deoarece cele 5-10 versete pe care le invocă de obicei pentru a-și susține convingerile sunt complet răsturnate de zeci de alte versete biblice despre care păstrează mereu tăcerea în discuțiile lor .

Din acest motiv, recomandăm studierea numeroaselor articole ale Bisericii Ortodoxe Grecești despre suflet , care clarifică toate aceste probleme și răspund în detaliu doctrinelor eretice (faceți clic AICI pentru o căutare gata făcută cu sute de subiecte și răspunsuri referitoare la suflet).

11. Doctrinele Bisericii nu sunt nici „contemplare", nici căutări „filosofice"

Așa cum pe bună dreptate reprezintă întregul corp de teologi ortodocși, Ioan Romanides observă că nu s-a pus niciodată problema „influențării" teologiei ortodoxe de teologia platoniciană . Părinții au ajuns la „ teoria în Hristos a slavei Tatălui în Duhul Sfânt... prin iluminare și theosis... adică au teologit ca perspective teologice, nu ca gânditori [...] [și] au respins metoda ontologică/metafizică/filosofică de teologărire " [46] .

Desigur, acestea nu sunt cuvintele teologilor moderni, ci poziția autentică a Tradiției :

„ Nu considerăm adevărată cunoașterea dobândită prin cuvinte și raționament , ci cea demonstrată prin fapte și viață, sau mai degrabă nu este doar adevărată, ci și sigură și de nezdruncinat " (Grigore Palama , „ Pentru cei ce se odihnesc cu sfințenie ", 1,3,13).

Cei mai mari gânditori/„teologi" ai antichității sunt „ copii " lipsiți de conținutul pe care Revelația lui Iisus Hristos îl dă lucrurilor:

„ Chiar și filozofii sunt prunci , dacă nu sunt bărbățiți de Hristos " (Clement din Alexandria , „ Stromataeus ", Discurs A, PG 8,752A).

După cum notează pe bună dreptate Andreas Theodorou :

„ Teologia Bisericii antice a fost întotdeauna reticentă față de filosofia greacă... A criticat acele filozofii care erau în opoziție cu credințele sale

dogmatice... A acceptat toate acele învățături care erau în acord cu adevărul divin revelat [...] influențele filosofiei au fost în esență morfologice ” [47] .

Methodius Fougias , ca toți ceilalți, neagă orice caz de considerare a filosofiei drept „sursă” a teologiei ortodoxe:

„ Nu intenționez să examinez opiniile celor care susțin o influență directă sau indirectă a diferitelor religii asupra Noului Testament [...] Nici nu accept filosofia greacă... ca mijloc de înțelegere progresivă a lui Dumnezeu prin spiritul uman . [...] Într-adevăr, creștinismul nu a adus cuvinte noi, forme lingvistice noi și mijloace noi de reprezentare a ideilor, ci concepte noi, un conținut nou, pe care l-a pus în vechile forme preexistente ” [48] .

Fenomenele lingvistice, cum ar fi sintagma „nemurirea sufletului”, rămân în similaritate externă și nu privesc niciodată conținutul, așa cum am demonstrat deja, iar Vasilios Tatakis afirmă pe bună dreptate :

„ Este de la sine înțeles că gândirea greacă, chiar și atunci când este tradusă literal, capătă un sens complet nou , întrucât baza edificiului din care face parte este complet diferită ” [49] .

Am analizat acestea și într-un articol despre „ Crede și nu cerceta ”, acest eufemism modern care plasează în mod arbitrar Biserica în aceeași poziție cu orice învățătură despre Dumnezeu.

În Biserică nu există contemplare pentru a găsi... dogme! Nu-i vedem niciodată pe Sfinții Părinți ai Bisericii stând și (vin)filozofând în stilul „acum că stau, să mă gândesc la o... dogmă frumoasă”!

Doctrinele sunt rezultatul experienței și au fost experimentate o singură dată în prezența lui Hristos . Nimeni nu s-a gândit la ele. După cum notează succint George Florovsky , în dogmă nu există gândire sau reflecție. Dogma este ca o mărturie în instanță; martorul este rugat să spună DOAR ceea ce știe cu certitudine absolută din experiența sa și nu ceea ce își imaginează :

„ Doctrina este doar o mărturie ... ea depune mărturie despre adevărul neschimbător ... care a fost revelat și a fost păstrat de la început ” [50] .

Istoricul Socrate formulează excepțional de bine pentru ortodocși, spunând că ei sunt cei care „ păstrează credința transmisă de sus și de la început de apostoli și care a fost confirmată în Sinodul de la Niceea ” („ Istoria ecleziastică ” 5, 6).

12. Cum să aducem organele „Turnului de Veghe” într-o situație jenantă și amuzantă (partea a 2-a): Rădăcina platonică în negarea divinității lui Isus Hristos

Prin urmare, toate textele și termenii formulați de Concilii sau Părinți nu constituie o „căutare” a adevărului. Biserica a posedat adevărul de la început . Dacă nu ar exista o înșelăciune a Tradiției de către eretici, nu ar fi nevoie să se dea răspunsurile corespunzătoare .

De aceea obiecțiile celor care cred în MtI sunt atât de copilărești , care se întreabă de ce cuvântul „homousio” nu există literal în... Noul Testament! Nu ți-a trecut prin minte, MtI, că strămoșii tăi - în ceea ce privește negarea lui Hristos - arienii, au apărut în... secolul al IV-lea d.Hr. ?

Și, bineînțeles, poziția Bisericii este specifică în ceea ce privește acest termen, și anume că originea sa în ceea ce privește conținutul este biblică. De aceea, Sfântul Atanasie ne vorbește despre „ aceeași esență după cele spuse în Scripturi și de Mântuitorul ...” (PG 25,468 C)!

Și cu siguranță, când Ioan Gură de Aur vorbește despre „consubstanțial”, el invocă versete din Sfânta Biblie : „ cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl ” (Ioan 14:9), „ Eu și Tatăl suntem una ” (Ioan 10:30) , „ căci, precum Tatăl învie morții și dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui voiește ” (Ioan 5:21), „ toți să cinstească pe Fiul, cum cinstesc pe Tatăl. Cine nu cinstește pe Fiul, nu cinstește pe Tatăl ” (Ioan 5:23) etc. [51] .

Ereticii vorbesc despre „împrumuturi” din teologiile filosofice, iar acest lucru sună amuzant, deoarece textele dogmatice ale Bisericii nu acceptă texte filosofice antice decât DOAR pentru rolul lor educațional , dar neagă orice utilizare a teologiei păgâne pe care o conțin și condamnă...

...„ Ei predau lecțiile grecești, și nu NUMAI DE DRAGUL ACESTORA, ci și pentru gloria deșartei lor și cred ca adevăr ... și ideile platonice, ca adevărate, acceptate... Celor care le acceptă, le transmit și zicătorile

deșarte și grecești, că nu există o preexistență a sufletelor și că nu totul a venit în ființă din nimic ” [52] .

George Metallinos notează că în textul dogmatic menționat, așa-numitul „ Sinodicon al Ortodoxiei ”:

„ Poziția patristică veche de secole este codificată, ceea ce diferențiază studiul filosofiei grecești , adică utilizarea ei educațională, de acceptarea teologiei sale . Creștinismul, în expresia sa autentică ca ortodoxie, este o continuare a teologiei empirice profetice. Ereziile rămân prinse în gândirea teologică greacă antică... ” [53]

Un exemplu este suficient pentru a confirma cuvintele de mai sus, adică doar ereticii au adoptat filosofia păgână .

O erezie străveche pe care MtI a imitat-o este arianismul , care nu accepta divinitatea lui Hristos, chiar dacă Evanghelia o afirmă clar („ Cuvântul era Dumnezeu ” Ioan 1:1).

Dar de ce nu au acceptat divinitatea lui Hristos? Ci pentru că au fost profund influențați de platonism . Una dintre cele mai fundamentale axiome ale filosofiei platonice este „ Dumnezeu nu este amestecat cu omul ”, pe care Platon o scrie în „ Simpozion ” (203 a). Cel care a „teologit” cu reflecție și gândire platonică nu a putut concepe întruparea Mântuitorului într-un mod ortodox și a fost condus spre arianism sau metafizică.

Și totuși, deoarece dogma este mărturie și nu contemplare, această axiomă a teologiei păgâne antice este DEMOLITĂ fără ezitare de către Părinți , întrucât, conform Crezului celui de-al IV-lea Sinod Ecumenic de la Calcedon, este confirmată Tradiția antică că:

„ Mărturisim pe unul și același Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos... desăvârșit în dumnezeire și desăvârșit în umanitate , adevărat Dumnezeu și adevărat om ” [54] !

În afară de tendința grecilor de a confunda Necreatul cu creatul, nefăcând o astfel de distincție, în acord cu Platon și în contrast cu Biserica!

Vedem, așadar, că discuțiile despre „împrumuturile” platonice din teologia Părinților sunt anecdote ale unei erezii scripturale, ale „

Martorilor lui Iehova ” sau ale altor protestanți liberali și atei care doresc să se opună Tradiției seculare a Bisericii, fiecare din motivele sale.

13. Influențele externe, lingvistice ale filosofiei încep odată cu Noul Testament

Prin urmare, sintagma „nemurirea sufletului” nu este altceva decât un fenomen de utilizare a elementelor lingvistice externe din mediul elenistic , fapt care se regăsește și în textele Noului Testament .

Creștinismul vrea să transforme lumea din jurul său și chiar creștinizează limbajul lumii păgâne. Astfel, evanghelistul Ioan folosește termenul filosofic „ Logos ” pentru Fiul lui Dumnezeu, iar apostolul Pavel împrumută terminologia de la stoici .

După cum notează profesorul Vasilios Tsakonas , „ termenul conștiință, necunoscut în Vechiul Testament [...], este folosit pe scară largă de stoici ” [55] .

Și continuă:

„ De unde provine Pavel termenul «conștiință»? Cu siguranță dintr-un mediu elenistic ... nu doar «conștiință», ci și mulți alți termeni , folosiți în acele vremuri. Cu toate acestea, el transformă conținutul acestor termeni într-o asemenea măsură încât devin pur cristocentrici și le elimină caracterul filosofic și, în special, stoic . Terminologia este comună, dar ceea ce o face diferită este noul spirit care este dat termenilor sub influența noii religii ” [56] .

De asemenea, un cunoscut savant, Claude Tresmontant, a scris:

„ Pavel folosește uneori terminologia stoică — o terminologie care era cumva difuzată în atmosferă — și tratează concepte ale religiilor misterelor [...] De asemenea, limbajul lui Pavel este uneori încărcat de greutatea conceptelor filosofice sau religioase ale elenismului. În ciuda acestui fapt, gândirea sa rămâne în întregime biblică. În cazul său, limbajul nu este nimic mai mult decât o cochilie. ” [57]

Exact asta se întâmplă la Părinți. Întrebarea, așadar, nu este dacă Părinții spun cuvintele „nemurirea sufletului”, ci ce înțeleg prin ele ! Și, după cum am văzut, ei înțeleg ceva complet biblic și complet diferit de Platon .

Așadar, ceea ce fac cei din Biserica Ortodoxă pentru a-i demoniza pe Părinți nu este nimic mai mult decât ceea ce mulți „liberali” occidentali fac de aproximativ două secole, cum ar fi celebrul teolog german Adolf von Harnack (Adolf von Harnack, 1851-1930), dar și mulți atei, care vor să pună la îndoială originalitatea Noului Testament. Ei iau 4-5 cuvinte ale Sfântului Pavel sau Ioan și, fără a examina totalitatea textelor și semnificațiilor, trag concluzia prostească că este un text alcătuit din împrumuturi păgâne !

Desigur , deoarece acceptă Biblia ca fiind cartea scrisă de Dumnezeu însuși, cei din MtI nici nu vor să audă despre influențe filosofice asupra textelor Bibliei. În broșurile lor, ei citează adesea o grămadă de „cărturari” și „învățători” care spun că ceea ce mulți scriitori numesc influență „platonică” sau „filosofică” asupra Noului Testament se referă doar la împrumuturi de cuvinte și nu la împrumuturi de idei .

Și totuși, când vine vorba de Părinți, MI, cu standardele lor duble, îi acuză pe nedrept de EXACT ACELAȘI lucru pe care îl fac Apostolul Pavel sau Evanghelistul Ioan .

Desigur, această înșelăciune este de așteptat. După ce au negat Sfânta Tradiție Antică pentru a se putea numi creștini adevărați, vor trebui să găsească o scuză.

14. Anexă: tripartitul sufletului în Noul Testament și la Părinți

Înainte de a încheia articolul nostru, merită menționat încă o problemă pe care Biserica Ortodoxă Greacă nu o poate înțelege. Se știe că Părinții Bisericii s-au referit, cu anumite condiții, desigur, la celebra „tripartită a sufletului”, un concept care la acea vreme era larg acceptat în mediul elenistic.

Pentru a-i ajuta pe cei din MtI să înțeleagă cât de naivi par atunci când critică conceptul de „suflet tripartit”, vom consulta revistele lor pentru ca aceștia să înțeleagă.

Am citit în revista „ Xypna ” (numărul 8/2 (2005) p. 4):

„ Ce este stresul? Potrivit unui expert, stresul poate fi definit ca «orice factor fizic, chimic sau emoțional care provoacă tensiune fizică sau mentală» [...] După cum observă Dr. Melissa S. Stopler... Când... devine stresul o problemă? [...] «Numai atunci când ne împovărează sau când nu îl controlăm în mod adecvat...» ”.

Conform dicționarelor, „ cuvântul anxietate este mai nou și a fost inventat ca o redare a unui termen străin ” [58] .

Așadar, dacă mintea noastră ar funcționa precum cea a adepților „Turnului de Veghe”, ar trebui să spunem :

„ Anxietate? Stai să vedem. Menționează Biblia cuvântul «anxietate» undeva ? Nu-l găsesc. Deci este un împrumut și, din moment ce nu este definit de Biblie, ei o cheamă pe Dr. Melissa Stopler să le-l definească și, prin urmare, împrumută teologia de la ea .”

Poate că zâmbim, dar acesta este modul în care „Turnul de Veghe” și-a învățat victimele să reacționeze atunci când vor să se opună cu vehemență la ceva.

Pentru că „tripartitul” sufletului pentru Biserică nu privește anumite „părți” ale sufletului, ci acțiuni și reacții umane.

După cum notează eminentul canonist Ioannis Zonaras în dicționarul său:

„ Se spune că este tripartit , nu pentru că ar avea părți , fiindcă este incorporeal, ci datorită energiilor sale, și anume rațională, volitivă și emoțională ” [59] .

Așa cum am menționat și în alte articole, filosofii vremii, în operele lor, au consemnat nu doar reflecții despre interpretarea vieții sau a eticii, ci au scris și teologia și observațiile științifice ale vremii. Toate acestea erau împrăștiate în operele lor. Textele filosofice nu erau în întregime teologice, motiv pentru care - am spus deja - textele dogmatice ale Bisericii nu-i condamnă pe cei care folosesc lucrări filosofice „ DOAR ÎN SCOPUL EDUCAȚIEI ”, ci pe cei care „ urmează gloriile lor deșarte și cred ca adevăr ... și acceptă ideile platonice ca fiind adevărate ” [60] .

Problema Bisericii, adică, era în esență teologia păgână. De atunci încolo, așa cum ne spune Andreas Theodorou , „ aceasta a acceptat toate acele învățături care erau în acord cu adevărul divin revelat prin revelație ” [61] .

În ceea ce privește acțiunile umane, Platon observase că cele mai fundamentale erau trei: rațiunea, dorința și furia , iar acestea erau numite „rezonabile”, „dorință” și „emoționale”.

Aceste lucruri, din cauza unei profunde irelevanțe, dau impresia că sunt lucruri distante, haotice, idolatre și cine știe ce mai...

Deci, ca să nu le mai fie... frică de ei, haideți să dăm un exemplu:

Dacă presupunem că o persoană este foarte sete și se află lângă o apă despre care știe că este contaminată, atunci observăm următoarele manifestări în comportamentul său :

1. Dorința persoanei este să bea apă pentru că îi este foarte sete („ dezirabil”).

2. În același timp, rațiunea îl îndeamnă să nu o bea pentru că este contaminată („ rațională”).

3. Logica poate fi impusă, dar necesită „ mânie” („ furie ”), o mișcare decisivă, adică care face parte din puterea voinței umane.

În terminologia vremii, logica este numită și „partea rațională a sufletului”, în timp ce furia și dorința sunt „partea neînsuflețită” sau „pasivă a sufletului”.

Acest comportament nu avea nevoie să fie „împrumutat” de la nimeni pentru a fi înțeles! Asceții Filocaliei, așa-numiții „Părinți Niptici” (Nipsis = starea de alertă spirituală, legată de sobrietate și sobrietate), au avut experiențe infinite în timpul luptei lor de a recunoaște mii de manifestări în comportamentul uman. Nu aveau nevoie să „împrumute” o analiză a comportamentului uman. Aveau suficiente experiențe pentru a-l confirma prin propriile lupte !

Și, bineînțeles, această analiză a comportamentului uman a fost întotdeauna acceptată în context biblic.

Starea sănătoasă a comportamentului uman era una care:

„ Prin rațiune , ea consideră virtutea , prin dorință, îl iubește pe Dumnezeu , iar prin patimă, se mânie pe demoni, aprinzându-se împotriva lor ” (Anastasie Sinaitul , PG 89, 80C) .

Ce e amuzant e că – deși într-un mod moralist – natura tripartită a sufletului este îmbrățișată și de Biserica Ortodoxă Greacă, în timp ce o acuză de presupus platonism !

Ei acceptă rațiunea în același mod : „ Virtutea începe cu modul în care gândește o persoană [...] trebuie să ne gândim la lucruri drepte, bune și virtuoase ” (revista Watchtower , 15 iulie 1993, p. 20).

Același lucru se spune și despre ceea ce este dezirabil , adică o persoană „ trebuie să dorească cu adevărat să-i slujească lui Iehova pentru că Îl iubește ” (revista „ Turnul de veghe ” , 15.12.1987, p. 30).

Același lucru se spune și despre mânie : „ sentimentul de mânie nu este un păcat în sine [...] când Iehova se mânie, există întotdeauna un motiv întemeiat : principiile dreptății au fost încălcate ” (revista „ Turnul de veghe ” , 1/7 (1987), p. 6).

Sperăm că am simplificat lucrurile atât de mult încât chiar și adepții „Turnului de Veghe” să le poată înțelege. Pentru că, dacă vă uitați la referințele la sufletul tripartit din „articolele” lor, veți înțelege că sunt într-o confuzie COMPLETĂ...

Revenind la Părinții Bisericii, am văzut că această analiză a comportamentului uman putea fi acceptată deoarece era complet biblică .

Sfântul Filotei Sinaitul (după secolul al VII-lea) ne învață:

„ Hristos legiferează prin porunci cele trei părți ale sufletului, care sunt cea emoțională, cea volitivă și cea rațională . Acordați atenție zicalei: «Oricine se mânie pe fratele său fără temei va fi pedepsit de judecată» [Matei 5:22] și poruncilor Sale ulterioare; acestea sunt remedii pentru mânie […] Ce a rânduit porunca despotică divină pentru cel voitiv? «Cine

se uită la o femeie cu poftă a și preacurvit cu ea în inima lui» [Matei 5:28] […] Care este acum porunca care îndeamnă raționalul nostru ? «Vă spun: Să nu jurați deloc» [Matei 5:34] . «Cuvântul vostru să fie da sau nu [Matei 5:37] . «Cine nu se leapădă de toate și nu vine după Mine, nu este vrednic de Mine [Matei 10:37-38] . «Intrați prin poarta cea strâmtă» [Matei 7:13]»" [62] .

În același fel, Sfântul Petru Damaschin interpretează Fericirile ca o cale spre vindecarea mâniei, purificarea minții (rațiunii) și ofilirea dorințelor rele ale omului [63] .

Prin urmare, pentru Părinții Filocaliei, logica omului rămâne pe calea cea dreaptă către Dumnezeu prin rugăciune constantă. Astfel, acesta poate și chiar își amintește constant de Dumnezeu și își îndreaptă toate puterile omului către El. Emoționalul poate fi și chiar se stăpânește prin exercițiul și mișcarea omului într-o manifestare practică a iubirii, astfel încât mânia să nu-l cuprindă negativ pe om, ci să devină un instrument de apărare și să se manifeste sănătos doar împotriva păcatului. Dorința , pe de altă parte, este îmblânzită și vindecată prin cumpătare.

Și toate acestea cu siguranță nu sunt „teologie platonică", ci simple constatări bazate pe experiență și observație.

Părinții Bisericii au trebuit să facă o distincție fundamentală: aceea că nu acceptă sub nicio formă nici măcar sugestia că „partea" pasivă a sufletului ar putea însemna că sufletul are ceva „rău" în el .

Sfântul Diadoh Fotice ne spune că „ unii au presupus că păcatul este în minte împreună cu harul ", dar nu se întâmplă nimic de genul acesta, deoarece sufletul „ nu naște gânduri rele… din propria sa fire , ci din amintirea răului care l-a înșelat la început (păcatul originar) […] Și zămislește gânduri cele mai rele din răutatea demonilor " [64] .

Și încheind anexa despre sufletul tripartit, să ne amintim că cei care acceptau părți/secțiuni REALE în suflet, tăindu-l în bucăți, erau ereticii!

„ Apolinarie […] susține că Cuvântul a asumat un trup fără suflet rațional , cu alte cuvinte, un trup lipsit de minte. Prin urmare, aceasta este problema asumării și integrității sau perfecțiunii naturii umane a lui Hristos " [65] .

Așadar, aceasta era faimoasa „tripartiție” a sufletului, pe care, după cum am văzut, chiar și adepții „Skopje” o acceptă, indiferent dacă nu au... înțeles-o !

15. Epilog

Sperăm că toate aceste informații vor fi utile acelor persoane care cad sau au căzut deja pe blogurile de propagandă ale adepților „Watchtower”.

Să ne amintim întotdeauna că conceptul de „împrumut de doctrine” nu se aplică niciodată Ortodoxiei . Dacă vreun teolog de încredere și cu adevărat ortodox menționează ceva care seamănă cu ceea ce spune MtI , vom ști că adepții „Turnului de Veghe” mint, iar autorul intenționează să împrumute lingvistic și expresiv din păgânism și NICIODATĂ teologic.

Biserica, încă din vremea Noului Testament , nu împrumută niciodată nimic așa cum este, ci doar transformă tot ce întâlnește în mediul său și îi conferă un sens nou, biblic (de exemplu, sărbătorirea Crăciunului pe 25 decembrie). În acest fel, a influențat elenismul până la punctul de a abandona idolatria josnică, în favoarea unei credințe spirituale demne de conținutul culturii grecești. Departe de sacrificiile umane „sacre”, prostituția „sacră”, cultele fertilității „sacre” și alte primitivisme [66] .

Prin urmare, orice referință de pe internet la împrumuturi teologice reale din platonism etc., vom ști că acestea provin în principal de la protestanți (MtI și alte secte) sau chiar de la atei. Acest lucru este definitiv și irevocabil, până în punctul în care, dacă citim o carte, iar persoana care a scris-o spune că este ortodoxă, și totuși vorbește despre „împrumuturi” TEOLOGICE de la ORICINE, atunci cochetează cu erezia. Totuși, ar trebui să fim atenți și să nu se refere la utilizarea unor forme externe, morfologice sau lingvistice, ceea ce ar putea fi cazul.

De aceea este naiv să afirmi că unii teologi „ortodocși” vorbesc, se presupune, despre „schimbare” și „falsificare” a doctrinei. Cei din MtI nu înțeleg că, DACĂ lucrurile stau așa cum susțin ei, atunci cei pe care îi citează nu sunt „teologi ortodocși”, ci eretici FOARTE NORMALI ...

În plus, să nu ezităm. Dacă vedem un blog suspect , punem o întrebare simplă:

„Care este părerea dumneavoastră despre Sfânta Tradiție, despre Părinții Bisericii, despre valoarea Sinoadelor Ecumenice, despre cinstirea Maicii Domnului, a Sfintelor Icoane, a Sfintelor Moaște și a Sfinților? ”

În câteva minute veți afla că aceștia sunt protestanți...

PS : Având în vedere că blogurile creștine republică adesea articole OODE, oferind un serviciu important în diseminarea informațiilor, credem că acest articol este unul dintre cazurile care trebuie republicat (sau cel puțin, ar trebui făcută o referire la OODE). Întrucât adepții „Watchtower” au pus la cale o propagandă anonimă, este bine ca informațiile din articolul nostru să fie făcute cunoscute pe internet, astfel încât, dacă cititorii neavizați dau vreodată peste textele ereticilor, să știe pur și simplu că acestea sunt minciuni, fraude și farse.

Vezi partea a doua: Spune Florovsky că învățătura Părinților Ortodocși este... platonică?

Note

[1] Teofan, „Cronica”, PG 108,224.

[2] „Traducerea Lumii Noi […] această versiune indică modul în care un cult distinct (Martorii lui Iehova) poate traduce Biblia pentru a se potrivi propriilor scopuri, adesea fără susținerea vreunui fel de exegeză biblică bună ” (În original: „ Traducerea Lumii Noi . Publicată de Watchtower Bible and Tract Society în 1953, această versiune indică modul în care un cult distinct (Martorii lui Iehova) poate traduce Biblia pentru a se potrivi propriilor scopuri , adesea fără susținerea vreunui fel de exegeză biblică bună ” [Pfeiffer, CF, Vos, HF și Rea, J. (1975; 2005). The Wycliffe Bible Encyclopedia . Moody Press , p. 243]).

[3] În Orthodoxwiki , Enciclopedia Ortodoxă, citim răspunsurila pozițiile pe care le prezintă „Turnul de Veghe”, conform cărora se presupune căNoul Testament îl conținea inițial pe „Iehova ” , dar că... a fost ulterior

șters de Biserica „rea”! Vorbim despre fantezii care amintesc de certitudinea unora că extratereștrii trăiesc printre noi. Fără nicio dovadă, compania americană a falsificat Noul Testament în 237 de locuri,mărturisind cinic că a făcut-o pe baza unor traduceri, prima dintre acestea fiind din... 1533! Această traducere a fost realizată de un anumeMargaritha, un evreu care a devenit în cele din urmă romano-catolic și a lucrat ca profesor de ebraică la Viena! O astfel de „măreție” a erudiției este invocată de „Turnul de Veghe” și o mărturisește cu precizie (vezi„Insight”, vol. 1, p. 1270): „ Totuși, deja din 1533, odată cu o traducere de Anton Margaritha, Tetragrama începuse să apară în traducerile Scripturilor creștine în ebraică ” (desigur, suntem deosebit de impresionați de faptul că exact aceeași intrare, în exact aceeași ediție a MtI în limba engleză, nu spune NIMIC nici despre 1533, nici despre Margaritha !).

Totuși, cel mai amuzant lucru în toată treaba asta este următorul: cei care au văzut ediții critice ale unor texte antice citesc de obicei în numeroasele note de subsol că, de exemplu, cutare sau cutare text „a fost găsit într-un manuscris din secolul al III-lea sau al IV-lea” etc. Așadar, apare Societatea Watchtower, și când folosește „Iehova” în „Scripturile” pe care le născocește acolo, în Brooklyn, pune note de subsol dedesubt, ca și cum ar fi o ediție științifică! Și această traducere a lui Margarithas din secolul al XVI-lea , o simbolizează cu abrevierea „ J26 ”, ca și cum arbitrariul lui Margarithas ar dovedi ceva sau ca și cum s-ar referi la un manuscris din secolul al II-lea pentru a ne impresiona !

Nimeni nu știe dacă să râdă sau să plângă de această rușine...

[4] Vezi și articolul relevant din OODE : http://www.oodegr.com/paratir/meletes/aima3_anthrwpothysies.htm # 3 .

[5] RevistaTurnul de veghe, 15 ianuarie 1972, p. 63.

[6] vezi „Botezul”, în „Intuiția”, vol. 1 (2008), pp. 481 și urm.

[7] Platon din Fedru(245c-246a), în: Stobaeus, „Elecțiuni, citate, ipoteci”, vol. #3. „Cartea întâi (cap. xlix)” (seria „Grecii” #327), Kaktos, Atena 1995, pp. 36-39.

[8] „Doamne și Dumnezeule al meu, nu este nimeni ca Tine” (2 Regi 7:22), „Doamne, nu este nimeni ca Tine” (Ieremia 10:6). După cum

spune profetul Isaia: „Cu cine M-ați asemănat?” (Isaia 46:5), pe careChiril al Alexandriei: „Cu cine M-ați asemănat, Dumnezeule, Cel ce ești esența tuturor lucrurilor ?” („Explicație despre profetul Isaia”, PG 70,993D).

[9] Matsoukas A. Nikos, „Teologia Ecumenica”, Pournaras, Salonic 2005, p. 194.

[10] Agouridis Savvas, „Hermeneutica textelor sacre - Probleme, metode de lucru în interpretarea Scripturilor”, ediția a 2-a îmbunătățită, Artos Zois, Atena 2000,p. 161.

[11] Comentariu dePanagiotis Christos, în: Sfântul Grigore de Nyssa, „Opere”, nr. 5, (seria E.P.E.), Patristică, publicată de „Grigore Palamas”, Tesalonic 1987, p. 207, nota #40.

[12] Sfântul Grigore de Nyssa, „Opere”, nr. 5 (seria E.P.E.), ibid., pp. 209,211.

[13] Sfântul Grigore de Nyssa, „Opere”, nr. 5 (seria E.P.E.), ibid., p. 207.

[14] ProfesorulPanagiotis Christounotează în acest punct: „Origen cu lucrarea cu același nume, dar și Platon ” (Sfântul Grigore de Nyssa, „Opere ”, nr. 5, (seria E.P.E.) , ibid., p. 199, nota 36).

[15] Sfântul Grigore de Nyssa, „Opere”, nr. 5 (seria E.P.E.), ibid., p. 203.

[16] Sfântul Grigore de Nyssa, „Opere”, nr. 5 (seria E.P.E.), ibid., p. 201.

[17] Traducerea din: Atanasie cel Mare, Apanta nr. 2 (seria E.P.E. nr. 11), Dogmatica A, ediții patristice „Grigore Palamas”, Tesalonic 1974, pp. 194-197.

[18] Revista „Synaxi”, numărul 3 (1982), p. 80.

[19] În revista „Trezește-te!”, numărul 9b (1982), p. 25.

[20] Io. Zizioulas, revista „Synaxi”, numărul 2 (1982), p. 15.

[21] Io. Zizioulas, revista „Synaxi”, ibid.

[22] Versetele pe care le folosim, traduse direct, provin din Opera colectivă: „Sfânta Biblie (Vechiul și Noul Testament)”, Traducere din textele originale, Societatea Biblică, Atena 1997. Mai multe analize asupra pasajului în cauză AICI.

[23] Ereticii încearcă să depășească dificultatea versetului spunând că este o viziune! A fost pur și simplu foarte... realistă și de aceea Pavel o povestește „ca și cum ar fi” realitate...

[24] În revista „Turnul de veghe”, numărul 11b (1991), pp. 5-6.

[25] Să nu înceapă ereticii să-și bată joc de discursurile lor familiare. Termenii „suflet” și „duh” înseamnăînsă și alte lucruri în Biblie, în funcție de context. Faptul că cuvântul „suflet” se poate referi la om în general sau la viață în ansamblu, sau să însemne existență vie, gândire etc., nu este ceva care să favorizeze credințele lor așa cum cred ei. S-ar putea spune cu ușurință contrariul: deoarece sufletul însuflețește trupul, acesta poate avea și are un sens atât de larg, având viața ca axă centrală. Faptul că Geneza numeșteanimalele„ suflet viu ” (Gen. 2:19) arată tocmai amploarea termenului și se referă la ființele vii, la viața pe care o au (vezi și Moustakis Vasileios, „Dicționarul Sfintelor Scripturi”, Atena 1955, p. 270). Dar ereticii, pentru a-și convinge victimele că Biserica „nu spune corect”, sunt capabili să spună cele mai incredibile lucruri. Așadar, atunci când citesc versetul Gen. 2:7, undeomulși„suflet viu ”, vor ei să ne spună că Dumnezeu l-a făcut pe om asemenea animalelor? Își amintesc ei că „ Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său ” (Gen. 1:27)? Dacă ereticii nu acceptă să diferențieze conceptele, în ciuda faptului că Biblia folosește aceleași cuvinte, înțeleg ei la ce blasfemie sunt conduși?

[26] Trembelas N. Pan., „Vechiul Testament cu o scurtă interpretare” (cărțile poetice sau sofiologice, vol. 2), O Sotir, Atena 1976, p. 159.

[27] Fountas Ieremias (Arhim.), „Interpretarea Vechiului Testament - Numeri”, Apostolic Ministry, Atena 2006, p. 195.

[28] Kalantzakis E. Stavros, „O inimă nouă și un spirit nou - Ideile teologice ale profetului Ezechiel”, retipărire a primei ediții, Tesalonic 1998, pp. 342-343.

[29] Grigore de Nyssa, „Despre construirea omului”, PG 44,236. Vezi și: Sfântul Grigore de Nyssa, „Opere”, nr. 5, (seria E.P.E.), Patristică, publicată de „Grigore Palamas”, Tesalonic 1987, p. 208.

[30] Sfântul Grigore de Nyssa, „Opere”, nr. 5 (seria E.P.E.), ibid., p. 209.

[31] Grigore de Nyssa, „Antonim către Apolinarie”, PG 45,1257A.

[32] Papadopoulos G. Stylianos, "Patrologia", voi. A', ed. a IV-a, Atena 2000, p. 237.

[33] Justin, „Dialog cu Trifon evreul” 5.5 - 6.1. PG 6, 488C-489A.

[34] Matsoukas A. Nikos, „Problema răului - Un eseu despre teologia patristică”, ediția a 3-a, Pournaras, Tesalonic 1992, pp. 119-120, nota de subsol nr. 27.

[35] Tsamis G. Dimitrios, „Literatura ecleziastică”, Pournaras, Tesalonic 1996 (cca. 1983), p. 63.

[36] „Către Autolykon” 2, 27. PG 6, 1093B.

[37] „Către Autolykon” 2.34.

[38] Cullmann Oscar, „Nemurirea sufletului sau învierea din morți? (Mărturia Noului Testament)”, ediția a 2-a revizuită, Artos Zois, Atena 2004, p. 45.

[39] Matsoukas A. Nikos, „Logos și mit bazate pe filosofia greacă antică”, ediția a 3-a, Pournaras, Salonic 1997, p. 172.

[40] Ioan Damaschin, „ I. Dialog împotriva maniheilor, II . Către cei care profanează Sfintele Icoane” (trad. N. Matsoukas), Pournaras, Tesalonic 1988, p. 84, nota nr. 16.

[41] Karagiannopoulos Ioannis, „Introducere în tehnica muncii istorice științifice”, a 3-a retipărire, Vanias, Salonic 1993, p. 26.

[42] La OODE a avut loc o prezentare de carte remarcabilă, scrisă de teologul și muzicologulChristos Panagos, care, printre altele, dezvăluie

lipsa de credibilitate științifică a lui John Boswell : http://www.oodegr.com/oode/biblia/kritiki/adelfopoiisi_1.htm.

[43] Falsurile luiBoswellau fost copiate în mod naiv de cercuri de adversari ai Bisericii, ceea ce a dus la calomnierea lor literală de către OODE, ceea ce i-a determinat pe unii dintre ei să ÎNLĂTUREaceste absurdități de pe blogurile http://www.oodegr.com/neopaganismos/sykofanties/enapenizontes_1.htm .

[44] Pseudo-Plutarh, „Despre doctrinele naturale plăcute filosofilor", 899C.

[45] Eusebiu, „Istoria ecleziastică" 6,37.

[46] Romanidis S. Ioannis, „Teologia dogmatică și simbolică a Bisericii Ortodoxe Catolice", vol. 1, Pournaras, Tesalonic 1999 (c1973), pp. 254 și 255, sub. #3.

[47] Theodorou Andreas, „Istoria dogmelor" - vol. 1, partea a 2-a, Istoria dogmei din vremea apologeților până în anul 318 d.Hr., Grigoris, Atena 1978, p. 519.

[48] Methodius Fougias, „Contextul grecesc al creștinismului", Apostolic Ministry, Atena 1992, p. 141.

[49] Tatakis Vasileios, „Filosofia bizantină", Societatea pentru Studiul Culturii Grecești Moderne și Educației Generale, Atena 1977, p. 23.

[50] Florovsky George, „Părinții bizantini ai secolului al V-lea", Pournaras, Salonic 1992, p. 45.

[51] Vezi Apostolopoulos Adamantios (arh.), „The Trinitarian Dogma", publicat de Nektarios D. Panagopoulos, Atena 1990, p. 17 și urm.

[52] Cartea liturgică „Triodion", p. 160.

[53] Metallinos D. Georgios, „Elenismul păgân sau ortodoxia greacă?", ed. a 3-a, Armos, 2003, pp. 53-54.

[54] Karmiris Ioannis, „Monumentele dogmatice și simbolice ale Bisericii Ortodoxe Catolice”, vol. A, ediția a 2-a, Atena 1960, p. 175.

[55] Tsakonas G. Vasileios, „Învățătura apostolului Pavel despre conștiință”, Biblioteca Philekpaedeftikis Ethiareia din Atena #51, Atena 1968, p. 66.

[56] Tsakonas G. Vasileios, „Învățătura despre conștiință…”, ibid., pp. 68-69.

[57] Tresmontant Claude, „Paul”, Organizația Publicațiilor Clasice, Atena 1970 (cca. 1967), 34-35.

[58] Babiniotis Georgios, „Dicționar al limbii grecești moderne”, ediția a 2-a, îmbogățită, Centrul pentru Lexicologie, Atena 2005, p. 63.

[59] Intrare: „Trimeris:Zonaras Ioannis, „Lexicon”, vol. 2, ed.J. A.HenricusTittmann,Lipsiae 1808, p. 1743.

[60] Din „Sinodiconul Ortodoxiei”, în cartea liturgică „Triodion”, p. 160.

[61] Theodorou Andreas, „Istoria dogmelor” - vol. 1, partea a 2-a, ibid., p. 519.

[62] Filocalia Apelor Sfinte(traducere de Antonios G. Galitis), vol. 3, ediția a 3-a, publicată de Grădina Fecioarei Maria, Tesalonic 1997, pp. 19-21.

[63] Filocalia Sfintelor Niptikes(trad. Antonios G. Galitis), voi. 3, ibid., p. 84-91.

[64] Traducere din capitolul 33, în: Sfântul Diadoh Fotice, „Cele o sută de capitole gnostice”, ediția a 2-a, Orthodox Kypseli, Tesalonic 1990, pp. 188-189.

[65] Matsoukas A. Nikos, „Ortodoxie și erezie la scriitorii ecleziastici din secolele al IV-lea, al V-lea și al VI-lea”, ediția a II-a, Tesalonic 1992, p. 282.

[66] „Grecii[…] [la]sărbătorile lui Dionysos ONOREAZĂ MOLECULA GENITALĂ atât în misterele lor, cât și în ritualurile și sacrificiile în cinstea zeului și o numesc falus” (Diodor din Sicilia 1, 22).

Ortodoxie și platonism

Partea a 2- a

Spune Florovsky că învățătura Părinților Ortodocși este... platonică?

Cum aleg unii „Martori ai lui Iehova ” fragmente din texte ale teologilor ortodocși pentru a le denatura și a le adultera

Papirus 52

Cuprinsul părții a 2-a

1. Ghilimele

2. Ar putea un teolog să fie cu adevărat „ortodox” și să exprime conceptele susținute de „Turnul de Veghe”?

3. Florovsky scrie că este IMPOSIBIL ca vreo influență din partea teologiei păgâne să fi fost exercitată asupra unui Părinte al Bisericii care a formulat termeni dogmatici .

4. Din moment ce Florovsky nu acceptă interpretările greșite ale MtI, cum reușesc aceștia să găsească expresii convenabile în textele sale?

5. Infirmarea una câte una a fiecărei înșelăciuni a adepților „Turnului de Veghe”, prin textele lui Florovsky însuși

A. Selecția de text pentru înșelăciune de către MtI #1 (M. Vasileios)

B. Selecția de text pentru înșelăciune de către MtI #2 (M. Vasileios)

C. Selecția de text pentru înșelăciunea de către MtI #3 (Grigore Teologul)

D. Selecția de text pentru înșelăciunea de către MtI #4 (Grigore Teologul)

E. Selecție de text pentru înșelăciunea de către MtI #5 (Grigore Teologul)

F. Selecție de text pentru înșelăciunea de către MtI #6 (Grigore Teologul)

G. Selecție de text pentru înșelăciune de către MtI #7 (Grigore de Nyssa)

H. Selecție de text pentru înșelăciune de către MtI #8 (Grigore de Nyssa)

I. Selecția de text pentru înșelăciunea de către MtI #9 (Grigore de Nyssa)

I. Selecția de text pentru înșelăciune de către MtI #10 (capadocieni)

K. Selecție de text pentru înșelăciune de către MtI #11 (Grigore de Nyssa)

6. Epilog

În Prima Parte a subiectului nostru, am demonstrat fără nicio îndoială că credința ortodoxă nu a împrumutat nimic de la platoniști, așa cum susțin în mod fals Martorii Turnului de Veghe, ci dimpotrivă, ei sunt cei care au copiat o multitudine de doctrine păgâne platonice și gnostice. Totuși, întrucât persistă în înșelăciunea lor, citând teologi de talia lui Florovsky, distorsionând sensul cuvintelor sale, am considerat util să-i respingem prin această a doua metodă înșelătoare a lor, de a perverti fragmente din cuvintele lor. În acest scop, am folosit chiar cartea lui Florovsky, unde Martorii lui Iehova, subliniind cu roșu colaboratorului nostru, pasajele în care Florovsky se presupune că își susține punctul de vedere. Și le-am examinat pe baza contextului și a interpretării corecte a cuvintelor lui Florovsky, pentru a arăta încă o dată înșelăciunea Martorilor Turnului de Veghe!

1. Ghilimele

Este bine cunoscut faptul că prin tăierea propozițiilor, putem forța orice text să spună ceea ce vrem noi. În acest fel, putem demonstra că Biblia „declară" categoric că „ nu există Dumnezeu "! Tot ce trebuie să facem este să tăiem pasajul în punctul dorit:

„ Nebunul zice în inima lui: « Nu este Dumnezeu » " (Psalmul 13:1; 52:1).

Din păcate, atât de necinstită este tactica la care recurg oamenii fără bariere, mânați de ura împotriva Bisericii, care este semănată în sufletele lor de compania americană de mileniști, „Watchtower".

În prima parte a articolului nostru , în care am expus frauda Bisericii MtI , cu privire la afirmațiile lor că teologia Părinților despre suflet este presupus platonică, am scris că adepții „Turnului de Veghe", de ceva vreme încoace:

„ au folosit secțiuni din cărțile teologilor și le-au denaturat pentru a arăta - dacă era posibil - că teologii ortodocși sunt de acord... cu «Turnul de Veghe» ", care „ este în sine [...] complet incoerent și nedemn de discuție ".

Așadar, acum, în această a doua parte a articolului, ni se oferă ocazia să arătăm cum au procedat și vom lua ca exemplu denaturările împotriva cunoscutului teolog ortodox, George Florovsky .

Înainte de a intra în analiza - unul câte unul - a citatelor lui Florovsky care sunt distorsionate de adepții „Turnului de Veghe", trebuie să spunem că afirmația că Florovsky i-ar putea insulta pe marii Părinți ai Bisericii, ca teologi ai păgânismului și adulterini ai doctrinei ortodoxe(!), se apropie de vulgaritate ...

2. Ar putea un teolog să fie cu adevărat „ortodox" și să exprime conceptele susținute de „Turnul de Veghe"?

Credem că adepții „Skopje" nu vorbesc greaca... Poate că comunică între ei într-o altă limbă sau comunică prin semne, semnificații, desene sau pantomime. Totuși, ceea ce este sigur este că grecii din Turnul de Veghe nu vorbesc greaca ...

Pentru că, dacă ar vorbi greaca, am putea comunica într-un mod simplu, am economisi timpul nostru prețios, iar ei nu ar fi expuși constant.

Adepții societății milenariste ne spun constant că unii „teologi ortodocși" spun că doctrina Bisericii ar fi suferit o evoluție, o diferențiere, o falsificare sau o schimbare - cum vreți să-i spuneți - din cauza filosofiei grecești .

Totuși, acest lucru nu există în Ortodoxie . Nici măcar nu există ca și concept. Așadar, cum poate un teolog descris drept „ortodox" să spună așa ceva?

Ca ereticii să înțeleagă acest lucru, -DACĂ îl înțeleg-, să folosim și un exemplu extrem:

Dacă le aducem pasaje aranjate în așa fel încât să pară că unii oameni din MtI învață că nu ar trebui să-L numim pe Dumnezeu... „Iehova" (sau să-L numim cu numele tetragrama) , ce ar spune ei ? Nu ar spune ei că acest lucru este o prostie? Nu ar spune ei că acest lucru nici măcar nu există ca și concept în MtI ? Nu ar spune ei că oricine spune asta NU POATE fi un MtI , ci este cu siguranță un „ apostat " al organizației?

Foarte frumos.

În EXACT același mod (le spunem Martorilor lui Iehova), v-am spus de 1.000 de ori că susțineți constant ceva ce nu are sens:

Spui că unii „teologi ortodocși" vorbesc despre falsificarea doctrinei de către filozofie, prin intermediul Părinților . Dar dacă CINEVA chiar spune asta , atunci este numit pe nedrept „ortodox" pentru că este eretic și chiar are o pecete de autenticitate! Așadar, „Turnul de Veghe" pune eticheta leneșă de „ortodox" cuiva care spune că este antiortodox, arbitrar eretic. Vei înțelege cât de absurde sunt tacticile tale?

Nu este posibil ca cineva să se numească „ortodox" și să scrie lucruri contrare „ Codului Sinodic al Ortodoxiei ", care ne spune:

„ Profeții așa cum au văzut, apostolii așa cum au învățat, biserica așa cum a primit, învățătorii așa cum au învățat […] aceasta este credința

apostolilor, aceasta este credința Părinților ” (carte liturgică „ Triodion ”, p. 157a).

Este o linie neîntreruptă, impenetrabilă, imposibil de modificat.

Doctrina propovăduită de Părinți este ceea ce Biserica a primit de la Profeți și Apostoli și de la NIMENI altcineva . Credința Apostolilor este comună și absolut identică cu credința Părinților .

Prin urmare, datele pe baza cărora este descrisă credința ortodoxă nu lasă loc pentru căutări, falsificări și influențe „filosofice” și „contemplative” asupra doctrinei .

Istoricul Socrate formulează excepțional de bine pentru ortodocși, spunând că ei sunt cei care „ păstrează credința transmisă de sus și de la început de apostoli și care a fost confirmată în Sinodul de la Niceea ” („ Istoria ecleziastică ” 5, 6).

Chiar și în conciliile ulterioare, nu s-a făcut nimic mai mult decât o simplă CONFIRMARE a aceluiași adevăr pe care Biserica l-a susținut de la început.

Deci, dacă există un „teolog”, sau patriarh, sau episcop, sau preot, sau diacon, sau laic, sau student universitar, sau... un străin care adaugă sau scade câte ceva din această credință, atunci e simplu:

EL NU ESTE ORTODOX și îl numești ortodox degeaba . Dacă într-adevăr un „teolog” spune ceea ce susține „Turnul de Veghe”, atunci compania mileniștilor ne aduce un eretic pe care ei înșiși îl botează drept... „ortodox”!

De aceea vă spunem că, prin această tactică, vă insultați pe dumneavoastră înșivă și nu pe Florovsky sau pe vreun alt teolog.

Dar cum este posibil ca un „teolog ortodox”, în acest caz Florovsky , să spună că marii Părinți precum Grigore Teologul , Grigore de Nyssa sau Vasile cel Mare și -au „alterat” învățătura cu teologii platonice, când Biserica îi clasifică oficial și nominal printre exponenții și apărătorii doctrinei ortodoxe, adică îi include oficial printre „ învățătorii care au dogmatizat ” și, prin urmare - conform „ Sinodicului ” - credința lor este identică cu cea a Apostolilor?

Și „ Sinodul Sinodic al Ortodoxiei ” ne spune mai departe:

„ Veșnică amintire ” a „ Grigorie [Palama], preasfințitul mitropolit al Tesalonicului ”, „ catelonistul ” [care i-a detronat] pe cei care „ au încercat să introducă idei platonice și acele mituri grecești [păgâne] , astfel [au încercat să le introducă într-un mod trădător] în biserica lui Hristos ”. Veșnică este memoria lui, care „ a deschis calea cu înțelepciune și vitejie ”, în favoarea „ doctrinelor adevărate și infailibile despre divinitate ”, „ conform Scripturilor divine și mai ales teologilor și explicatorilor lor, proclamând [preavertizând = apărând adevăratele doctrine despre Dumnezeu conform Scripturilor și explicatorilor lor] Atanasie cel vestit și Vasile , Grigorie [Teologul] și Ioan [Hrisostom] și Grigorie [de Nyssa] , Chiril și, de asemenea, Maxim înțeleptul și teoreticianul din Damasc [Ioan Damaschin] ” (carte liturgică „ Triodion ”, p. 163b).

Prin urmare, ereticii spun doar prostii fără sens. În Ortodoxie, niciun filosof și nicio teologie filosofică nu se încadrează între:

„ Profeții așa cum au văzut, apostolii așa cum au învățat, biserica așa cum a primit, învățătorii așa cum au învățat .” Și „ învățătorilor care au învățat ” și într-adevăr „ conform dumnezeieștilor scripturi ” aparțin oficial și incontestabil Cei Trei Ierarhi și Cei Trei Părinți Capadocieni !

3. Florovsky scrie că este IMPOSIBIL ca vreo influență din partea teologiei păgâne să fi fost exercitată asupra unui Părinte al Bisericii care a formulat termeni dogmatici .

Întrucât vorbim despre Florovsky și despre presupusul platonism al Părinților, să vedem mai întâi cât de categoric condamnă el martorii „Turnului de Veghe” și prostiile despre platonismul Părinților pe tema „ nemuririi sufletului ” :

„ Întreaga Creație a fost «produsă în ființă» și menținută «în ființă» numai prin harul și buna plăcere a lui Dumnezeu, prin voința sa suverană. Existența a fost întotdeauna un dar al lui Dumnezeu . Din acest punct de vedere, chiar și sufletul uman era «muritor» prin natură – nemurirea sa era o posibilitate, întrucât, ca creatură, și el era ținut doar prin harul lui

Dumnezeu . Sfântul Iustin a vorbit clar și precis despre acest punct – în opoziție cu argumentele platonice despre «nemurire» ” [1] !

Conform lui Florovsky și în deplin acord cu Părinții, sufletul este prin natura sa MORTAL, iar așa-numita „nemurire a sufletului” a Părinților este o învățătură ANTI-PLATONICĂ !

Așadar, să transmitem încă o dată salutările noastre falsificatorilor și să trecem la problema corupției lui Florovsky .

Să vedem ce spune Florovsky despre doctrina ortodoxă :

„ Dogma nu este deloc o nouă Revelație . Dogma este doar o mărturie [...] ea depune mărturie despre adevărul neschimbător, adevărul revelat și păstrat de la început . Așadar , a vorbi despre «dezvoltarea dogmei» arată că ne aflăm într-o neînțelegere completă . Dogmele nu se dezvoltă ; ele sunt neschimbătoare și inviolabile , chiar și în forma lor verbală exterioară ” [2] .

Și cum ar putea Florovsky să scrie altceva , din moment ce ne spune clar:

„ «Tradiția nescrisă» din cult și simboluri nu adaugă nimic conținutului credinței din Sfintele Scripturi , ci doar face această credință mai clară ” [3] .

Așadar, să ne explice adepții „Turnului de Veghe”: cum este posibil, după aceste formulări ABSOLUTE, ca Florovsky să ne spună că ar fi vreodată posibil ca Părinții care FORMULEAZĂ termeni dogmatici să fi alterat conținutul doctrinei cu filozofii și reflecții păgâne ?

- Cum poate fi falsificată doctrina, când chiar el ne spune că în Biserică nu există un concept de dezvoltare/evoluție a doctrinei, care rămâne neschimbată și inviolabilă?

- Cum este posibil să fi fost falsificat ceva, ceea ce el însuși definește ca un adevăr NESCHIMBAT, păstrat de la început ?

- Cum este posibil ca Florovsky să-i numească pe Părinți adulterini ai doctrinei „împrumutând” din filosofie, când consideră că doctrina este neschimbată și Părinții au contribuit în mare măsură la formularea ei?

Citiți, de exemplu, ce scrie Florovsky despre Părinții dogmatici:

a) „ DOCTRINA Duhului Sfânt […] a fost pe deplin formulată în operele capadocienilor , în special ale Sfântului Grigore Teologul ” [4] !

b) „ Părinții secolului al IV-lea, în special Sfântul Grigorie de Nyssa și Sfântul Grigorie Teologul , au dezvoltat DOCTRINA ortodoxă a unității celor două firi într-un singur ipostas ” [5] .

c) „ Biserica i-a dat lui Grigore titlul de «Teolog al Treimii». Acest titlu i se potrivește nu numai pentru că și- a dedicat întreaga viață apărării DOCTRINEI Treimii împotriva învățăturilor false și eretice , ci și pentru că, pentru el, contemplarea Treimii constituie cel mai înalt scop al întregii vieți spirituale ” [6] .

Așadar, înțelegem de ce vorbim despre frauda și falsificarea lui Florovsky :

Este IMPOSIBIL să scriem că Părinții care au formulat doctrina lingvistic... au „alterat-o” și, în același timp, să spunem că doctrina Bisericii a rămas nealterată și așa cum a fost transmisă DE LA ÎNCEPUT !

Prin urmare, orice frază a lui Florovsky pe care adepții „Turnului de Veghe” au ales să o interpreteze greșit vorbește pur și simplu despre influențe care, asemenea celor din Noul Testament , rămân și se opresc la terminologie și învelișul lingvistic extern și nu privesc niciodată conținutul teologiei doctrinare, care a rămas neschimbat .

După cum înțelegem cu toții, articolul nostru s-ar putea încheia AICI. Frauda comisă de MTI este evidentă și de la sine înțeleasă.

4. Din moment ce Florovsky nu acceptă interpretările greșite ale MtI, cum reușesc aceștia să găsească expresii convenabile în textele sale?

După cum vom vedea în detaliu, alegerile adepților „Turnului de Veghe” sunt înșelătoare și induc în eroare.

- Florovsky , de exemplu, afirmă că „ neoplatonismul este a treia sursă a Împărăției, în special învățătura sa despre Duhul Sfânt ”, dar se referă la TERMINOLOGIE și nu la conținutul care rămâne biblic (și vom vedea acest lucru mai jos, în cuvintele lui Florovsky însuși)!

- El menționează, de exemplu, că „ Vasile a folosit memoriile lui Poseidonius ”, dar nu spune că acestea i-au servit pentru a „împrumuta” vreo... doctrină ! Iar apostolul Pavel a extras idei din „ Thaida ” lui Menandru („ bunele maniere sunt stricate de vorbirea rea ” 1 Corinteni 15:33), sau din versete de Aratus („ căci și noi suntem neamul lui ” Fapte 17:28) și cu ele și-a exprimat teologia. În plus, epistola lui 2 Petru se inspiră și ea din Poseidonius și din stoici în general (vezi mai jos).

- El afirmă, de exemplu, că „ Grigore folosește adesea termeni platonici și neoplatonici ”, dar și că apostolul Pavel sau apostolul Petru folosesc adesea termeni stoici.

- El se referă, de exemplu, la influențele asupra gândirii lui Grigore de către Platon sau Plotin , dar nu se referă la conținutul teologiei sale. Influențe similare se regăsesc, de exemplu, în scrisoarea II Petru (3.10), unde doctrina stoică a epipirozei este formulată cu un conținut nou , al cărei reprezentant este și Poseidonios [7] .

Paginile lui Florovsky sunt pline de răspunsuri clare la tot ceea ce invocă adepții „Turnului de Veghe”. În plus, când am început să răspundem la aceste atrocități, gândul nostru a fost unul și specific: să găsim punctele în care Florovsky „închide gura” chiar și acestor eretici trădați. Adică, nu exista, nici măcar o secundă în gândul nostru, cea mai mică posibilitate ca Florovsky să-i fi caracterizat de fapt pe Părinți drept platoniști . Ca să ne gândim la așa ceva, ar trebui să fim irelevanți pentru opera sa, pentru Ortodoxie și pentru opera Părinților, așa cum -bună dimineața- MtI ...

Așadar , Florovsky (Florovsky Yuri Vasilievich , Odessa 1893 - Princeton, SUA 1979) a fost un teolog rus care a trăit în Europa și America și și-a finalizat cărțile într-o perioadă de aproximativ 80 până la 35 de ani în urmă. Nu trebuia să țină cont de faptul că adepții unei secte extreme i-ar contraface gândirea !

În egală măsură, cei care îi cunosc pe teologii ortodocși știu că de foarte multe ori - mai ales acum câteva decenii - le plăcea să scrie despre relația

- chiar dacă doar externă, la nivel de terminologie și categorii - pe care textele Noului Testament și ale Părinților o aveau cu gândirea antică .

Au făcut asta pentru că existau voci pe atunci care, cu ocazia unei pseudo-iluminiști, imitaseră extremele lui Gibbon și ale altor opinii de orientare occidentală, conform cărora creștinismul se presupunea că nu accepta elenismul.

Desigur, acest lucru este complet nefondat, când știm că Noul Testament a fost adresat eleniștilor și a fost adoptat de aceștia. Pavel ne spune: „ De acum înainte mă duc la neamuri ” (Faptele Apostolilor 18:6). Dar cum putea să se apropie de ei fără să folosească limbajul și terminologia lor? Cum putea să-i convingă fără să intre în contact cu gândirea lor, fără să le studieze mentalitatea, fără să traducă semnificațiile biblice în terminologia greacă, pe care în cele din urmă a adoptat-o, creștinizată, desigur?

De aceea este ușor pentru escroci să găsească în Noul Testament , precum și în Sfinții Părinți, formulări pe care le pot falsifica.

Totuși, când teologii ortodocși și-au dat seama că textele lor ar putea fi exploatate în scopuri propagandistice de către occidentali (sau de către purtătorii lor de cuvânt), au început să insereze foarte des formulări explicative.

De ce nu a ales MtI să-i creeze, de exemplu, pe Ioannis Romanidis sau Nikos Matsoukas? Romanidis este , de asemenea, considerat o figură de top , la fel ca și Florovsky .

Totuși, alături de Matsoukas și alții, el face parte din grupul teologilor care au scris sub suspiciunea acestei falsificări . Și din acest motiv, au început să evite formulările „greșit înțelese” despre influențele filozofice sau, cel puțin, nu le-au folosit fără a explica constant și analitic că acestea sunt influențe lingvistice și morfologice , astfel încât textele lor să nu fie exploatabile de către vorbitori și falsificatori irelevanți.

Așadar, acesta este scopul expresiilor alese în mod deliberat de Florovsky , Zizioulas , Theodore sau de alți teologi ortodocși.

5. Infirmarea una câte una a fiecărei înșelăciuni a adepților „Turnului de Veghe”, prin textele lui Florovsky însuși

Apoi, există fraze de Florovsky, pe care Martorii lui Iehova le scot din context și le interpretează greșit pentru a-și susține înșelăciunile, despre presupuși platoniști... sfinți Părinți! Următoarele fraze au fost evidențiate cu roșu dintr-o carte de Florovsky, de Martorii lui Iehova, și le citățm și le explicăm, una câte una, în acest articol:

Selecție de text pentru înșelăciune de către MtI #1 (M. Vasileios)

Textul lui Florovsky: „ Se pare că Vasile a folosit nota lui Poseidonius din Timeul lui Platon (care nu s-a păstrat) atunci când a scris Interpretarea Hexaemerosului” [8] .

Frauda în mass-media dezvăluită #1

Din păcate pentru MtI, chiar în rândul următor, Florovsky ne spune că Vasile a folosit memorandumul lui Poseidonius , nu, desigur, pentru a „înțelege” teologia, ci pentru că:

„ a tradus limbajul figurat al Bibliei în limbajul cosmologiei elenistice ” [9] !

Conform Noului Testament , trebuie să-i ajutăm pe oameni să înțeleagă conținutul Scripturii, astfel încât, în cele din urmă, să mărturisească:

„ Îi auzim vorbind în limbile noastre despre lucrările minunate ale lui Dumnezeu .” (Faptele Apostolilor 2:11)

Selecție de text pentru înșelăciune de către MtI #2 (M. Vasileios)

Text Florovsky: „ Neoplatonismul este a treia sursă a Împărăției, în special învățătura sa despre Duhul Sfânt. Plotin folosește și el conceptul celor «trei ipostase» în dezvoltarea dialecticii Unului. El menționează

«trei ipostase primare», Unul, Călugărița și Sufletul lumii, care constituie «treimea primordială». Plotin vorbește și despre «homo-esența» ipostaselor («omoousion est»), deoarece fiecare dintre cele trei este transformată constant în alta și reflectată în alta ” [10] .

Frauda în mass-media dezvăluită #2

Întreaga problemă se învârte în jurul sintagmei:

„ Neoplatonismul este a treia sursă a lui Vasile , în special învățătura sa despre Duhul Sfânt . ”

Pentru că în textul de acolo încolo, el ne spune doar ce concepte folosește Plotin , descriind în același timp enormele diferențe dintre neoplatonism și ortodoxie. Ceea ce Plotin numește „ipostazie” și „homo-esență” înseamnă „ transformarea constantă a fiecărei ipostaze în altceva ”.

Aceste „transformări ale ipostazelor”, însă, pentru Florovsky sunt invenții anti-ortodoxe deoarece:

„ Proprietățile individuale ale celor Trei Ipostase sunt NESCHIMBABILE .” Vasile numește proprietățile neschimbate ale Tatălui și Fiului „ patrotis ” și „ fiiotis ”, iar Grigore Teologul le numește „ agennisia ” și „ gennisis ” [11] .

Vedeți cum textul lui Florovsky arată clar că ceea ce scrie înseamnă utilizarea terminologiei filosofice și nu „împrumuturi” din teologiile păgâne :

„ În Sfânta Biblie, Treimea este descrisă ca Tată, Fiu și Duh Sfânt ” [12] .
„ Vasile cel Mare, în teologia sa, a fost eminent biblic. Pentru el, Sfânta Biblie era criteriul dogmatic suprem ” [13] .

Și Florovsky demontează literalmente afirmațiile MtI după cum urmează:

„ Vasile nu a fost inspirat de un interes abstract pentru meditație și metafizică, ci teologia sa A FOST MODELATĂ de experiența vie și de teorie și de tradiția Bisericii […] Biserica a recunoscut adevărul Treimii

sub forma «esenței unice» și a «celor Trei ipostase» pe care le-a formulat ” [14] .

Dacă neoplatonismul a fost CU ADEVĂRATA sursă TEOLOGICĂ a lui Basil pentru învățătura sa despre Duhul Sfânt , de ce ne spune Florovsky că teologia sa era biblică și, în același timp, tradițională ?

Și dacă cei din MtI ar citi cu atenție și nu ar găsi fragmente scoase din context care să-i ajute în înșelăciunile lor, ar vedea mult mai multe despre sursele teologiei lui Vasile cel Mare din următoarele pe care le spune Florovsky:

„ Tratatul lui Vasile cel Mare despre Duhul Sfânt a fost un studiu de caz […] În tratatul său, Vasile cel Mare discută un punct specific, punctul cu adevărat crucial al doctrinei trinitare corecte, co-egalul Duhului Sfânt […] Pentru Vasile cel Mare, CO-egalul era IDENTIC cu CONSTANT […] Principala sa referință [adică a lui Vasile] era o mărturie liturgică : doxologia de un anumit tip („după Duh”), care, așa cum a putut dovedi, era larg utilizată în Biserici . Desigur, sintagma nu exista în Sfintele Scripturi. El a mărturisit doar tradiția […] Chiar în acest caz, el a căutat să dovedească legitimitatea unui apel la Tradiție. El a vrut să demonstreze că egalitatea Duhului, adică divinitatea sa, a fost ÎNTOTDEAUNA crezută în Biserică și face parte din mărturisirea de credință baptismală ” [15] .

Deci, care a fost sursa TEOLOGIEI lui Vasile despre Duhul Sfânt?

Desigur, „ ÎNTOTDEAUNA crezut ” de către Biserică, divinitatea Duhului Sfânt. Aceasta înseamnă că ne referim la credința profetică, apostolică și biblică. Și, din moment ce consubstanțialitatea Duhului Sfânt este o dogmă, pentru Florovsky este ceva DE LA ÎNCEPUT NESCHIMBAT și neafectat.

Prin urmare, prin sintagma „ Neoplatonismul este a treia sursă a Împărăției ”, Florovsky se referă EXCLUSIV la terminologie , deoarece, așa cum ne spune clar din nou Florovsky:

„ Vasile […] era interesat de filosofie DOAR ca sursă de construcții logice și sisteme logice cu ajutorul cărora putea exprima și apăra clar adevărurile credinței și respinge sau preveni interpretările neclare sau eronate ” [16] .

Să ne luăm rămas bun de la MtI pentru a doua oară și să trecem la a treia contrafăcere.

Selecție de text pentru înșelăciunea de către MtI #3 (Grigore Teologul)

Textul lui Florovsky: „ Grigorie folosește adesea termeni platonici și neoplatonici ” [17] .

Și:

Textul lui Florovsky: „ Utilizarea comparațiilor platonice și a imaginilor verbale fusese de mult stabilită prin practica Școlii din Alexandria […] Grigore […] În aplicarea și interpretarea Sfintelor Scripturi, el urmează tradiția hermeneutică alexandriană, care a prevalat întotdeauna în învățătura patristică despre cunoașterea lui Dumnezeu ” [18] .

Frauda în mass-media dezvăluită #3

Înainte de a vorbi despre problema terminologiei filosofice, este de mare importanță să vedem nu doar ce scrie Florovsky , ci și ce spune ÎNSUȘI Grigore și modul ABSOLUT în care CONDAMNĂ întregul sistem teologic al idolatriei :

„ Dați-mi tăcerea lui Pitagora și extazele orfice și noua aroganță despre această efă. Dați-mi ideile și reîncarnările lui Platon și perioadele sufletelor noastre și amintirile și dragostea rea pentru trupurile bune asupra sufletului. Ateismul lui Epicur și indivizii și plăcerea nefilosofică. Pronoia scurtă a lui Aristotel și arta și discursurile muritoare despre suflet și doctrinele umaniste ale Stoa , ofranda, a Cynelor, piatra și piața. Dați-mi golul, plinătatea minciunilor, TOT CE ESTE DESPRE ZEII sau jertfe, despre idoli, despre demoni, atât binefăcători, cât și răufăcători, tot ce este despre divinație, teologie, divertisment, stele ale puterii, SUNT CREDUTE. ” (Grigore Teologul , „Teologic Întâi”, PG 36,24).

Așadar, Grigore ne spune clar că ceea ce spun cei mai mari și mai importanți filozofi „ despre zei ” sunt TERATOLOGIE și prostii (=nonsensuri, pălăvrăgeală)!

Este tragic pentru cineva să considere măcar ca argument că Grigore ar „împrumuta” o teologie pe care o numește nonsens și teratologie !

Așadar, Grigore folosește pur și simplu terminologie filosofică , așa cum Sfântul Pavel folosește terminologia stoică sau Sfântul Petru folosește descrieri din teologia stoică . Totuși, aceasta nu înseamnă că în Noul Testament există vreun împrumut din teologia stoică și același lucru este valabil și pentru Grigore , așa cum ne spune Florovsky :

„ Folosind limbajul figurat al filosofilor greci în textele sale teologice, Grigore vorbește SINGUR în limbajul timpului său . În esență, însă, ideile sale NU coincid cu acele idei ” [19] .

Într-adevăr, numai Florovsky risipește „neînțelegerile” lui MtI .

În expresiile lui Grigore poate exista terminologie platonică sau neoplatonică , dar nu există nicio identificare a ideilor. Potrivit lui Florovsky , Grigore pur și simplu vorbește limba timpului său !

După cum notează Florovsky în altă parte:

„ Grigore folosește imagini verbale platonice și, LA FEL ȘI LA FEL de platonicieni, subliniază influența distructivă a simțurilor și a corpului în general. În orice caz, ideea pe care o exprimă în LIMBAJUL PLATONIC nu este în sine platonică . Potrivit lui Grigore, «asemănarea» cu Dumnezeu se realizează în primul rând prin mistere ” [20] .

Exemplele Sfântului Pavel , Sfântului Petru , evanghelistului Ioan etc. sunt suficiente pentru a ne dovedi că orice referire la utilizarea terminologiei sau a „ imaginii verbale ” nu înseamnă în niciun fel adoptarea teologiei păgâne.

Florovsky , pe care îl citează MtI , nu acceptă nimic mai mult despre Grigore decât o recunoaștere a „ utilității TERMINOLOGIEI platonice și neoplatonice pentru abordarea adevărurilor Bibliei ” [21] .

Aceasta este o „ terminologie ” care „ ar putea fi utilă ” și pentru motivul că Grigore a trebuit să „ respingă eficient anumite grupări eretice ale căror învățături se bazau pe filosofia seculară ” [22] .

În orice caz, „ Grigorie a încercat să-și expună filosofia conform dogmei și nu ca pe un sistem independent; urmând exemplul «pescarilor» (apostolii), nu al lui Aristotel ; într-un mod spiritual și nu cu sofisme; și conform regulilor Bisericii, nu conform regulilor pieței ” [23] .

Selecție de text pentru înșelăciunea de către MtI #4 (Grigore Teologul)

Textul lui Florovsky: „ Unii filozofi au reușit să se apropie de adevărurile conținute în Sfânta Biblie ” [24] .

Frauda în mass-media dezvăluită #4

Această frază nu este nimic mai mult decât o referință la Biblie. Din păcate, MtI subliniază fraza și, în esență, îl critică pe Apostolul Pavel , care spune:

„ Neamurile, care nu cunosc Legea, fac adesea singure ce poruncește Legea […] Purtarea lor arată că poruncile Legii sunt scrise în inimile lor ” (Romani 2:14-15).

Și, așa cum spune din nou Pavel , adresându-se idolatrilor din Listra , Licaonia , Dumnezeul cel viu „ nu S- a lăsat nearătat ” (Faptele Apostolilor 14:17).

Așadar, de ce este „ciudat” că „ unii filozofi au reușit să se apropie de adevărurile găsite în Biblie ”?

Selecție de text pentru înșelăciunea de către MtI #5 (Grigore Teologul)

Textul lui Florovsky: „ Grigore îl citise pe Platon și poate chiar pe Plotin. De asemenea, știa că învățătorii creștini Clement și Origen își luaseră o parte din învățătura de la Platon ” [25] .

Frauda în mass-media dezvăluită #5

Începem cu sintagma:

„ Grigore îl citise pe Platon și poate chiar pe Plotin .”

Îmi pare rău...

Și noi am citit revistele „ Turnul de Veghe ” și „ Treziți-vă ” ca să știm ce scriu! Ce înseamnă asta? Că adoptăm pozițiile „teologice” ale... „Turnului de Veghe”? Vor Turnurile de Veghe să ne înnebunească ?

Următoarea propoziție:

„ Grigore […] știa și că învățătorii creștini Clement și Origen își luaseră o parte din învățătura de la Platon .”

De asemenea, știm că „Turnul de Veghe” reprezintă o erezie. Alegerea acestei expresii de către Societatea Watchtower nu are niciun sens.

Dacă vor să facă vreo legătură între Origen și Grigore , le reamintim MtI cel mai important lucru:

Toate învățăturile deviante ale lui Origen au fost condamnate în modul cel mai absolut de către cel de-al Cincilea Sinod Ecumenic (Constantinopol 553), cu un total de 25 de anatematisme împotriva doctrinelor sale eretice [26].

Dimpotrivă, Grigorie Teologul nu este recunoscut doar în „ Sinodul Ortodoxiei ” ca făuritor al doctrinei ortodoxe „ conform Scripturii ”, ci, în plus, așa cum am scris deja, Florovsky afirmă că „ Biserica i-a dat lui Grigorie titlul de «Teolog al Treimii» ” [27] .

Orice comparație nu este doar inutilă, ci se apropie și de ridicol.

Selecție de text pentru înșelăciunea de către MtI #6 (Grigore Teologul)

Text Florovsky: „ Ideile lui Grigore arată, de asemenea, influența elenismului și pot fi comparate cu ideile stoicilor și platoniștilor. Sunt deosebit de asemănătoare cu ideile lui Plotin [...] Omul tânjește după o conștiință curată. Pentru a realiza acest lucru, este necesar să nege corpul [...] Și Plotin îndeamnă omul la tăcere și izolare, la plecare și liniște. La fel ca Platon, și el consideră filosofia ca un exercițiu și o pregătire pentru moarte. Grigore parafrazează adesea și citează odată exact proverbul din Fedonul lui Platon, conform căruia „sarcina filosofului este să elibereze sufletul de trup”. Adevărata viață, pentru el, este calea «morții», deoarece în această lume este imposibil să fii pe deplin asemenea lui Dumnezeu sau să comunici pe deplin cu El [...] Grigore se abordează adesea cu Platon numind corpul o închisoare. Se pare că Grigore încorporează în mod conștient multe elemente ale platonismului în filosofia sa. Nu vede nimic surprinzător sau înșelător în faptul că filosofii greci au putut dezvolta tehnica vieții ascetice sau că erau conștienți de metodele naturale de gândire și de legile naturale ale sufletului ” [28] .

Frauda în mass-media dezvăluită #6

Am repetat de atâtea ori: indiferent cum o descrie Florovsky , orice expresie folosește pentru utilizarea instrumentelor filosofice („ efect ”, „ folosește ”, „ seamănă ”, „ reamintește ”, „ influențează ”, „ urmează ”, „ atrage ” etc. etc.) se referă ÎNTOTDEAUNA la utilizarea terminologiei și a mijloacelor expresive și NICIODATĂ la „împrumuturi” teologice, păgâne propriu-zise .

Iată ce ne spune însuși Florovsky :

„ Grigorie […] a apelat la TERMINOLOGIA elenistică și la MODUL DE EXPRESIE figurativ elenistic pentru a transmite învățătura Sfintei Scripturi ” [29] .

Într-adevăr, comportamentul înșelător al MtI i-a făcut să uite că multe dintre remarcile lor, pe care le consideră păgâne, se referă în primul rând la semnificații biblice .

Grigore spune : „ Adevărata viață... este calea «morții» ”.

Pavel spune : „ A trăi înseamnă a trăi cu Hristos […] Doresc să plec din lumea aceasta și să fiu cu Hristos ” (Filipeni 1:21-23).

Grigore spune : „Pentru că în lumea aceasta este imposibil […] să ai o comuniune deplină ” cu Dumnezeu.

Pavel spune : „ Cât timp trăim în acest trup, suntem departe de Domnul ” (2 Corinteni 5:6).

Grigore spune: „ pentru că în lumea aceasta este imposibil să fii complet asemenea lui Dumnezeu ”.

Pavel spune : „ Acum suntem asemenea omului făcut din pământ, iar mai târziu vom fi asemenea celui venit din cer ” (1 Corinteni 15:49).

Grigore spune: „ Omul tânjește după o conștiință curată ”.

Pavel spune : „ Mă străduiesc întotdeauna să am o conștiință curată ” (Faptele Apostolilor 24:16) .

Florovsky spune despre Grigore : „ Pentru a realiza acest lucru [adică pentru ca omul să aibă o conștiință curată] , este necesar să renunțe la trup ”.

Această sintagmă - dacă cititorii MtI ar citi un rând mai jos, ar vedea-o - nu se referă, desigur, la doctrinele platonice despre un corp „rău” sau o materie „rea”, ci se referă la nevoia omului de a se „«întoarce» spre interior ” [30] , spre suflet, al cărui păcat afectează și trupul:

„ Trupul fără suflet este mort ” (Iacov 2:26), „ dacă vă omorîți poftele păcătoase, veți trăi ” (Romani 8:13).

Și, bineînțeles, dacă am vrea să-l caracterizăm pe apostolul Pavel drept „platonist”, există multe versete relevante din care putem alege :

„ Îmi disciplinez trupul și îl asum ” (1 Corinteni 9:27).

„ Ne place mai mult să plecăm din trup și să fim prezenți la Domnul ” (2 Corinteni 5:8).

„ A pleca din lumea aceasta și a fi cu Hristos... este de departe cel mai bun lucru dintre toate. ” (Filipeni 1:23)

Toate aceste referiri la Sfânta Biblie sunt necesare pentru a ne arăta cât de aproape este Grigore de gândirea lui Pavel .

Altfel, MtI a ales textul lui Florovsky , aparent pentru referințele pe care le conține la conceptul de corp. Totuși, datele nu le justifică.

Am spus în prima parte a articolului nostru că una dintre cele mai fundamentale axiomele filosofiei platonice este „ Dumnezeu nu este amestecat cu omul ”, pe care Platon o scrie în „ Simpozion ” (203a). Prin urmare, Grigore este în mod clar un antiplatonician în această privință , așa cum scrie cu emfază:

„ Cuvântul lui Dumnezeu […] se împărtășește cu trupul meu și mântuiește chipul și nemurește trupul ” (PG 36,636) .

Textele patristice nu sunt un rozariu de trecut cu vederea. Dacă Grigore înțelege întruparea lui Hristos în toată măreția ei, atunci este evident că în toate versetele „greșit înțelese” el vorbește despre exercițiul trupului sau despre așteptarea Învierii și NICIODATĂ despre o negare platonică a materiei !

Și în altă parte scrie:

„ Dar, întrucât suntem două ființe, spun eu, suflet și trup […] purificarea este și ea dublă ” (PG 36, 368).

Toate acestea reprezintă o catapultă împotriva contrafacerii de MtI .

În plus, diferențele dintre creștinism și platonism în ceea ce privește corpul sunt enorme, potrivit lui Florovsky, care spune :

„ Plotin [spune despre suflet] […] «când va veni vremea, va pleca și nu va mai avea nevoie de o casă » […] Singura trezire adevărată este o evadare din toate trupurile, întrucât acestea sunt prin natura lor contrare naturii sufletului […] Această «natură inferioară», trupul și carnea, o substanță materială și grosieră, era de obicei considerată ca sursa și sediul răului […] Și în acest punct creștinismul aduce o nouă concepție despre trup […] « (Pavel) dă aici o lovitură fatală celor care minimalizează natura trupească și batjocoresc carnea noastră», observa Sfântul Ioan Gură de Aur […] Trupul este lucrarea lui Dumnezeu […] lucrul străin nu este trupul, ci putrezirea […] Gură de Aur oferă aici, fără îndoială, SIMȚUL COMUN AL BISERICII […] Există o diferență enormă între asceza creștină și asceza pesimistă a lumii necreștine […] Platonismul a avut dreptate în încercarea sa de a elibera sufletul rațional de legăturile dorințelor carnale […] unele elemente ale acestui ascetism platonician au fost absorbite în sinteza creștină. Și totuși Scopul final a fost complet diferit în cele două cazuri. Platonismul urmărește doar purificarea sufletului. Creștinismul insistă și asupra purificării trupului ” [31] .

Deci, despre platonism:

Carnea era „ considerată în mod obișnuit ca sursa și sediul răului ”.

Dar Grigore spune :

„ Nu mă îndepărtez de ea ca și cum ar fi dușmana mea ” [32] .

Platonismul vorbește despre:

„ fugă de toate corpurile ”.

Dar Grigore spune :

„ Îi respect pe cei ființe pământești ca pe cei împreună moștenitori ” [33] .

Platonism:

„ urmărește DOAR purificarea sufletului ”.

Dar Grigore spune :

„ Scopul vieții ascetice … este purificarea cărnii ” [34] .

După cum notează Florovsky :

„ Trupul este opera lui Dumnezeu [...] ceea ce este străin nu este trupul, ci putrezirea . ”

Și într-adevăr, Grigore exprimă exact același conținut:

„ Trupul a fost creat de Dumnezeu ... devine o închisoare pentru suflet abia după Cădere . Și încetează să mai fie o închisoare odată cu Învierea lui Hristos ” [35] .

Așadar, din moment ce diferențele sunt enorme, revenim la afirmația lui Florovsky :

„ Folosind limbajul figurat al filosofilor greci în textele sale teologice, Grigore vorbește SIMPLU în limbajul timpului său . În esență, însă, ideile sale nu coincid cu cele ale acelor filosofi. ” [36]

Repetăm neobosit că:

Opoziția lui Grigorie față de platonism, în ceea ce privește credințele despre corp și materie, este evidentă. La acestea, adăugăm ceea ce scrie Grigorie împotriva filosofiei păgâne (și a celei platonice în cadrul acesteia) (PG 36,24) și ceea ce scrie Florovsky despre imuabilitatea

doctrinei ortodoxe, al cărei creator a fost ȘI Grigorie , niciuna dintre acuzațiile lor neputând fi susținută cu frazele pe care le-au ales.

Selecție de text pentru înșelăciune de către MtI #7 (Grigore de Nyssa)

Textul lui Florovsky: „ Ideile lui Grigore arată influența lui Plotin […] Sufletul trebuie să se concentreze asupra sa, să se autoconcentreze, să se cunoască pe sine și, prin aceasta, va ajunge la cunoașterea lui Dumnezeu. Mintea trebuie purificată pentru a deveni asemenea lui Dumnezeu și a reveni la asemănarea sa inițială cu El. Această asemănare este mijlocul prin care mintea îl cunoaște pe Dumnezeu, deoarece, așa cum scrie Platon în Menon (80 E), «ceea ce este asemenea este recunoscut de ceea ce este asemenea sieși» ” [37] .

Frauda în mass-media dezvăluită #7

De multe ori alegerile presei ne fac să zâmbim, dar și să ne simțim furioși...

Pentru că întregul fragment #7 pe care îl citățm nu descrie cuvintele lui Grigore , ci ne spune care era învățătura păgână a lui Platon și Plotin ! Cum a folosit Grigore anumite „influențe” și în ce fel și în ce învățătură ortodoxă, ne spune Florovsky cu 4 pagini ÎNAINTE! MtI indică în mod înșelător DOAR epilogul, dintr-un text continuu de 5 pagini!

Frauda MtI este de primă amploare. Desigur, nu există nicio „curățare” în Ortodoxie în general și vag, nici rețete pentru „magie” psihologică pentru a-L găsi pe Dumnezeu cu o simplă privire asupra sufletului! Ar fi vreodată posibil ca Grigorie , „ Părintele Părinților ” în timpul celui de-al VII-lea Sinod Ecumenic , să rostească astfel de învățături anti-ortodoxe?

Să vedem, așadar, lucrurile absolut ortodoxe pe care le spune Gregory și că termenul „ efect ” pe care îl folosește Florovsky nu înseamnă nimic mai mult decât asemănări expresive:

„ « Să învățăm despre virtute din Evanghelii», scrie Grigore [...] Mirele îi spune constant sufletului să se ridice și să vină la El [...] Domnul a zis:

«Cei însetați să vină la Mine și să bea» (Ioan 7:37). Grigore explică: « Domnul [...] ne sfătuiește să însetăm și să bem neîncetat și să ne străduim mereu să ne apropiem de El ». O cunoaștere adevărată a lui Dumnezeu se abordează pe calea setei, a efortului și a luptei viguroase [...] Dumnezeu este mai presus de cunoaștere [...] dar El este și Creatorul și Artizanul lumii și, din acest motiv, poate fi perceput și cunoscut prin ea [...] Omul trebuie să fie capabil să-L vadă pe Dumnezeu în propriul său suflet, care, din acest motiv, TREBUIE păstrat pur ca o oglindă. Sufletul ar trebui să fie liber de tot ce-i este străin, cum ar fi impulsurile senzuale și pasiunile violente [...] Un suflet purificat « nu ar trebui să conțină nimic altceva decât Dumnezeu și nu ar trebui să acorde atenție la nimic altceva » [...] «Cine se uită ATUNCI la sine însuși va vedea în sine ceea ce și-a dorit» [...] «Puritate, sfințenie, simplitate și toate celelalte reflecții ale lui Dumnezeu și „în ele Îl vei vedea pe Dumnezeu". Aceasta nu este o simplă vedere a lui Dumnezeu, ci o adevărată comuniune cu El " [38] .

Nu-i așa că e tragic? MtI, după ce a ocolit ÎNTREAGA învățătură ortodoxă a lui Grigore, ne-a dus direct la ceea ce credea Plotin pentru a ne păcăli ! Au lăsat patru pagini întregi, scrise dens, despre Grigore ca și cum acestea nu ar exista și ne-au dus direct la învățătura lui Plotin pentru a-l înșela pe cititor că acestea erau, se presupune, ceea ce învăța și Grigore !

Dacă nu ne-ar fi spus Grigore că, pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu, este suficient să privești pur și simplu în... sufletul tău! Adică, dacă anticristul se uită doar în sufletul său, care este plin de influențe întunecate și ură față de Domnul, îl va vedea... pe Dumnezeu? Fără credință în Hristos, cum va vedea adevărul? Fără a urma calea lui Hristos, cum va vedea adevărul?

„ ... rămâneți în cuvântul Meu ... și VEȚI CUNOAȘTE ADEVĂRUL " (Ioan 8:32)!

Acum, a devenit clar. Grigore , la fel de ortodox și biblic ca întotdeauna, nu se referă la psihologisme, ci la o luptă clară pentru credință în numele lui Isus Hristos, cu Domnul însuși ca ajutor al său. Iar rezultatul, desigur, nu este o imagine a lui Dumnezeu ca și cum cineva ar avea viziuni, ci o comuniune deplină cu Dumnezeu.

Și să nu uităm:

Conform învățăturii ortodoxe, vorbim despre comuniunea omului CU Dumnezeu, a unui om cu trup ȘI suflet care este heteroscedast față de Dumnezeu, și NU conform teologiei platonice, încorporarea DOAR a sufletului „divin” în „În”, care are aceeași esență ca și sufletul!

Încheind cotorul articolului nostru, să consemnăm și ce scrie Florovsky despre poziția absolută a lui Grigore de Nyssa cu privire la infailibilitatea credinței biblice și apostolice:

Pentru Grigore, „ Sfânta Biblie […] este o înregistrare a Revelației, o «mărturie a adevărului care ne-a fost revelat» […] «întreaga Sfântă Biblie a fost scrisă cu iluminarea lui Dumnezeu, deoarece este învățătura adevărurilor divine […] Sfânta Biblie trebuie respectată literal, la fel ca toate poruncile și tradițiile credinței […] « Întrucât această credință a fost dată Apostolilor de către Dumnezeu, nu o vom tăia, nu o vom schimba și nu vom adăuga nimic la ea » ” [39] .

Faptul că Grigore de Nyssa are această conștiință puternică creează un obstacol insurmontabil pentru falsificatori: aceștia vor trebui să argumenteze că o figură spirituală precum Grigore nu putea distinge între două texte care erau biblice și apostolice și care aveau conținut de teologie platonică, păgână . Ce vor invoca ei pentru a ne convinge că Grigore nu a reușit să-și mențină poziția, că „ nu vom schimba și nu vom adăuga nimic la credința apostolică ”? Ne vor spune că era poate „confuz”? Că nu purta... ochelari și, prin urmare, nu putea distinge platonismul de credința biblică și apostolică, lucru pe care chiar și un student în primul an de teologie îl poate face cu ușurință?...

Selecție de text pentru înșelăciune de către MtI #8 (Grigore de Nyssa)

Textul lui Florovsky: „ Descrierile lui Grigore despre experiența extatică sunt influențate de teoria lui Filon despre cunoașterea lui Dumnezeu, dar el nu împrumută sau nu imită pur și simplu gândirea filosofului grec . Grigore folosește terminologia lui Filon pentru a-și descrie propria experiență mistică , care este similară cu experiența lui Vasile cel Mare și a altor asceți din secolul al IV-lea și mai târziu. Viziunea lor mistică îl dezvăluie pe Hristos și nu Logosul, așa cum este în cazul lui Clement din Alexandria și Origen . ” [40]

Frauda în mass-media dezvăluită #8

În primul rând, trebuie să observăm că MtI sunt prescriptivi până la punctul de a fi neinformați. Ei aleg un text care... răspunde singur!

Conform lui Florovsky , descrierile lui Grigore nu înseamnă în mod clar că el „ doar împrumută ” și nu înseamnă că „ imită gândirea filosofului grec ”. Grigore folosește pur și simplu TERMINOLOGIE:

„ Grigore folosește TERMENUL lui Filon pentru a-și descrie experiența mistică personală . ”

Textul, cu alte cuvinte, îi răspunde DOAR lui!

Dacă de acolo înainte, MtI alege citatul pentru a asocia în mod fraudulos doctrina ortodoxă cu dezacordurile unor scriitori ecleziastici precum Origen , trebuie să le reamintim ereticilor că:

„... Gândirea lui Grigore diferă mult de cea a lui Origen în multe privințe ” [41] .

Asta din urmă e mai mult decât evident...

Este suficient să ne amintim că toate învățăturile deviante ale lui Origen au fost condamnate în modul cel mai absolut de către Sinodul al Cincilea Ecumenic (Constantinopol 553) cu un total de 25 de anatematizări ale doctrinelor sale eretice [42] , în timp ce, dimpotrivă, Grigore de Nyssa este recunoscut de Sinodul al VII-lea Ecumenic drept „ TATĂL PĂRINȚILOR mai presus de toți ceilalți ” [43] .

Orice comparație este inutilă.

Selecție de text pentru înșelăciune de către MtI #9 (Grigore de Nyssa)

Textul lui Florovsky: „ Teoriile lui Grigore au fost influențate de Platon ” [44] .

Şi:

Textul lui Florovsky: „ Grigore îl urmează pe Platon în modul său de gândire ” [45] .

Frauda în mass-media dezvăluită #9

Aceste două alegeri ale MTI se referă la o problemă specifică și le-am pus împreună. Suntem siguri că MTI nici măcar nu a înțeles de ce a ales aceste două sintagme .

Pentru că problema pentru care Florovsky le menționează nu privește teologia lui Grigore . Ci privește căutarea modului în care Grigore va exprima credința apostolică a Bisericii în contrast cu denaturarea ereziei lui Eunomie , care a introdus un raționalism necritic în problemele de interpretare a credinței creștine .

Florovsky scrie :

„ Eunomie își derivă teologia din propoziții gnostice. El crede că cunoștințele noastre despre Dumnezeu și esența divină pot fi complete și că această cunoaștere completă poate fi obținută prin analizarea numelui lui Dumnezeu […] Istoricul ecleziastic Socrate îl prezintă pe Eunomie spunând că „ Dumnezeu nu știe nimic mai mult despre esența Sa decât noi . Nu se poate spune că Dumnezeu își cunoaște esența mai bine decât noi. Orice știe Dumnezeu despre ea, știm și noi, fără cea mai mică diferență.” [46]

Și în alte părți:

„ Referindu-se la eunomieni, Grigore scrie că învățătorul lor eretic „și-a făcut, într-un mod vorbăreț, un idol din propria concepție”. „A zeificat sensul cuvântului nenăscut […] el crede că însăși nenășterea este Dumnezeu” ” [47] .

Prin urmare , Grigore trebuie să-i răspundă lui Eunomie , iar gândul său începe întotdeauna cu Sfânta Biblie , așa cum ne spune Florovsky :

„ «Din mărturia Sfintei Scripturi», scrie Grigore, «știm că Dumnezeu este inexprimabil și nu poate fi numit [...] Grigore scrie...» Nu putem ști nimic despre Dumnezeu decât că El există, căci El S-a revelat prin cuvintele Eu sunt Ființa .»” [48]

„ Eu sunt Cel ce sunt ” este faimosul verset din Exod 3:14 în care Dumnezeu se revelează ontologic lui Moise , spunând în esență că El este „ Dumnezeul veșnic ”, spre deosebire de ceilalți dumnezei falși care nu există.

Prin urmare, Grigore nu caută adevărul la niciun filosof. Expresiile lui Florovsky „ teoriile lui Grigore au fost influențate de Platon ” sau „ Grigore îl urmează pe Platon în modul său de gândire ” nu se referă la nicio căutare a adevărului sau la vreun împrumut din filosofia păgână! Din păcate, cei din MtI nici măcar nu se așează să le citească înainte de a alege fragmentele!

Pentru că, în afară de ceea ce reiese clar din context, și Florovsky însuși o scrie, atunci când spune „ Grigore îl urmează pe Platon în modul său de gândire”, NU vorbește despre teologie filosofică, ci despre instrumente ale gândirii :

„ Își îndreaptă atenția de la nume la obiectul în sine, deoarece lucrurile reprezintă o experiență inepuizabilă ” [49] .

Așadar, Grigore deține deja adevărul așa cum este descris în Sfânta Biblie , dar acum, întrebarea este cu ce terminologie, cu ce instrumente de gândire, își va traduce credința biblică, astfel încât Eunomie să o poată înțelege și el !

Părinții au îndeplinit o sarcină monumentală. Au tradus impecabil icoanele hagiografice într-un limbaj ușor de înțeles pentru mediul elenistic exigent. Iar acești giganți ai gândirii umane se află în poziția „neplăcută” de a fi subestimați de niște oameni semi-educați, a căror ochelari îi împiedică să admire un adevărat monument al culturii, acela al literaturii patristice .

După cum scrie genial Nikos Matsoukas :

„ Gândirea luminată a Părinților... a putut aclimatiza și centraliza adevărurile biblice și revelate despre persoana, opera și învățătura lui

Hristos, din punct de vedere al exprimării și formulării, în climatul spiritual al acelei epoci, unde filosofia platonică și aristotelică aveau o poziție dominantă și centrală [...] Este vorba despre o funcție naturală, vie și foarte legitimă a gândirii teologice [...] Mai mult, în Sfânta Biblie [...] Dumnezeu vorbește în limba noastră și nu în a Sa. Astfel, teologia patristică realizează isprava luminată de a transforma conceptele filosofice ” [50] , „ ea a transformat literalmente limbajul filosofic în teologic ” [51] .

Desigur, chiar dacă Matsoukas o spune , cine o poate înțelege...

Selecție de text pentru înșelăciune de către MtI #10 (capadocieni)

Textul lui Florovsky: „ Grigore de Nyssa, la fel ca Vasile cel Mare și Grigore Teologul, dezvoltă o teologie a Sfintei Treimi care se află la mijlocul distanței dintre monoteismul evreiesc și politeismul grecesc ” [52] .

Frauda în mass-media dezvăluită #10

Desigur, cei din Muntele I au ales sintagma de mai sus deoarece, în mințile lor grăbite și orbite, sintagma „ la mijlocul distanței ” pare să însemne că capadocienii au creat o... credință mixtă!

Dar dacă ar citi UN rând mai jos, ar vedea exact OPUSUL lui Florovsky :

„ Învățătura evreiască pe această temă este distrusă de acceptarea Cuvântului și de credința în Spirit , iar ÎNȘELĂTURA politeistă a grecilor dispare odată cu adevărul unității naturii divine, ceea ce anulează ideea lor despre mulți zei ” [53] .

Potrivit lui Florovsky , atât „ monoteismul evreiesc ” , cât și „ politeismul grecesc ” (ca „ eroare ”) sunt alegeri inacceptabile pentru creștin.

După cum scrie Vasile cel Mare , „Sunt multe lucruri care separă creștinismul de erorile idolatriei și iudaismului, dar în Evanghelia

mântuirii noastre nu există o doctrină mai importantă decât credința în Tatăl și în Fiul ” [54] .

Desigur, teologia păgână este inacceptabilă, dar pentru elementele Vechiului Testament care vor fi păstrate, referitoare la moralitate și credință , DOAR Noul Testament este standardul . Moralitatea și credința care nu sunt confirmate prin Noul Testament nu pot fi avute de creștini. De aceea evreii nu sunt creștini și de aceea creștinii nu sunt evrei.

Și aceasta pentru că cei care nu-L acceptă pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu se află într-o tragică eroare în ceea ce privește Dumnezeul în care cred și, în esență, Îl resping pe adevăratul Dumnezeu:

Cel care „ îl respinge pe Fiul care S-a făcut trup, îl respinge și pe Tatăl ” (1 Ioan 2:23).

Prin urmare, chiar dacă evreii ar fi vrut, nu l-ar fi putut cunoaște pe adevăratul Dumnezeu. Nu ar fi putut cunoaște decât zei falși, deoarece L-au respins pe Fiul :

„ EU SUNT calea, adevărul și viața; nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine .” (Ioan 14:6)

Selecție de text pentru înșelăciune de către MtI #11 (Grigore de Nyssa)

Textul lui Florovsky: „ Moartea este o cale care ne conduce către o modalitate mai bună de a fi. Odată cu moartea, sufletul este eliberat de trup și poate asemăna mai mult frumusețea stării sale primordiale ” [55] .

Frauda în mass-media dezvăluită #11

În primul rând, să ștergem orice suspiciune cu privire la „platonismul” lui Grigore de Nyssa cu propriile sale cuvinte:

„ Ele împletesc ființa umană, suflet și trup la un loc ” (PG 45,93).

Și :

„ Acest Dumnezeu unic-născut a înviat omul căzut, a separat sufletul de trup și le-a unit din nou pe amândouă, și astfel cel comun devine mântuirea naturii ” (PG 45, 1156).

Prin urmare, omul, nu numai în viața prezentă, ci și în cea viitoare, este întotdeauna înțeles ca suflet și trup .

Și ne amintim din prima parte a articolului nostru că Grigore de Nyssa respinge fundamentul învățăturii platonice :

„... nu considerăm corect că sufletul trupului preexistă și nici că trupul preexistă fără suflet...” [56] . „ Teoriile ambelor sunt la fel de abhorribile ” [57] .

După cum observă el însuși, el nu acceptă poziția lui Origen și Platon , „ care au discutat problema principiilor [58] [și] cred că sufletele preexistă ca popor într-o stare aparte”. Această poziție teologică este în mod clar recunoscută ca păgână de Sfântul Grigore, care subliniază, de asemenea, că „ nu este liberă de doctrinele grecești ” [59] .

Grigore respinge teoriile „ celor care mitologizează ideea că sufletele preexistă într-o stare specială ” [60] și , prin urmare, îl numește direct pe Platon (și pe Origen , desigur) mitolog !

Astfel, zicerile lui Grigore , precum că sufletul după moarte se va asemăna mai mult cu „ frumusețea stării sale primordiale ” și că „ moartea este o cale care ne conduce către un mod mai bun de a fi ”, nu conțin dualismul platonician, întrucât viața cerească presupune sufletul și trupul împreună, într-o viață comună, în exact același spațiu ontologic .

Prin urmare, sintagma „ sufletul este eliberat de trup ” înseamnă DOAR așteptarea eliberării de trupul prezent, stricăcios (de stricăciune) și nu se referă la trupul înviat în viitor .

Conform lui Florovsky :

„ Grigore nu împărtășește neîncrederea lui Origen față de materia trupului. Tot ce a fost creat de Dumnezeu este, conform Bibliei, «foarte bun» [...] Pentru Grigore, materia în sine nu este impură , mai ales că a fost creată prima ” [61] .

Prin urmare, tezele lui Grigore sunt în mod clar biblice . Nu există nicio „împrumut" teologic din platonism, în cuvintele Sfântului Grigore . Cum ar putea fi „împrumutată" teologia de la cineva pe care îl numește „mitolog" ?

Grigore , prin sintagma referitoare la „ frumusețea stării primordiale a sufletului", exprimă o așteptare, o nerăbdare – asemenea lui Pavel – de a trăi viața înviată, „ îngerească ", aproape de Dumnezeu, cu trupul nou, înviat, liber de poverile pe care acest trup pieritor le adaugă sufletului . [62]

Apostolul Pavel exprimă exact aceeași așteptare :

„ Ne place mai mult să plecăm din trup și să fim prezenți la Domnul " (2 Corinteni 5:8).

„ Cât timp trăim în acest trup, suntem departe de Domnul " (2 Corinteni 5:6), „ mai târziu vom fi asemenea celui ce a venit din cer " (1 Corinteni 15:49).

„ A trăi înseamnă a trăi cu Hristos [...] Doresc să plec din lumea aceasta și să fiu cu Hristos " (Filipeni 1:21-23).

6. Epilog

După cum am văzut, demascarea minciunilor lor era inevitabilă. Când citează fragmente de unul sau două rânduri sau cel mult un paragraf, împrăștiate pe 13 pagini, dintr-o singură carte de Florovsky , când opera sa tradusă în greacă se întinde pe cel puțin unsprezece cărți și numără aproximativ patru mii (4.000) de pagini, îi numim purtători fățiși ai unei mentalități josnice.

Folosind exact acest sistem, au încercat să joace același joc pe Wikipedia , împreună cu alți aproximativ 10 teologi ortodocși. Răspunsurile pe care le-au primit au fost la fel de detaliate și revelatoare.

Dar, pentru astfel de preconcepții, nu vom mai pierde timpul nostru PREȚIOS .

Au ales aceste 13 pagini din Florovsky ? Bravo. Au jucat la noroc și au pierdut ...

Am expus minciunile pe care le-au ales una câte una, și aici, POVESTEA SE TERMINĂ ...

Dacă mai târziu își vor aminti de „altă" carte a lui Florovsky sau de vreun „alt" teolog „ortodox", ne vom referi pur și simplu fie la discuțiile de pe Wikipedia , fie la articolul despre „nemurirea sufletului" , fie la acest articol, care confirmă ABSOLUTA NESIGURITATE și înșelăciunea reprezentanților „Turnului de Veghe", această erezie înșelătoare și periculoasă ...

Note

[1] Florovsky, George, „Subiecte de teologie ortodoxă", ediția a 2-a, Artos Zois, Atena 1989, p. 11.

[2] Florovsky George, „Părinții bizantini ai secolului al V-lea", Pournaras, Tesalonic 1992, pp. 45-46.

[3] Florovsky George, „Biblia, Biserica, Tradiția", Pournaras, Salonic 2003, p. 122.

[4] Florovsky George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea", Pournaras, Salonic 1991, p. 43.

[5] Florovsky George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea", ibid., p. 45.

[6] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea", op. cit., p. 192.

[7] Apostolul Petruscrie: „Cerurile vor trece cu vuiet, stihiile se vor topi de căldură,pământulși lucrurile care sunt în el vor fi mistuite […]cerurile vor trece cu foc, și stihiile se vor topi de căldură.noi așteptămnoișI un pământ nou…" (2 Petru 3:10-13).

În textul lui Diogenes Laertius , vedem o descriere similară a doctrinei stoice a stingerii: „ Lumea se formează atunci când substanța din foc este transformată de aer în umiditate, apoi partea groasă a acesteia devine pământ, iar partea fină devine subțire, iar acest foc subțiat în continuare renaște […] în ceea ce privește nașterea și descreșterea lumii, îi vedem pe Zenon… și Poseidon ” (Diogenes Laertius, „Viețile filosofilor” 7.142). Iar Charalambos Amatzidis notează: „ În special, în 2 Petru avem o descriere a distrugerii cerului, pământului și elementelor, care este analoagă cu cea a escatologiei greco-romane […] Epistola descrie, de asemenea, dispariția răului într-un mod similar cu cel din textele stoice ” (Amatzidis Charalambos, „ Escatologia celei de-a doua epistole a lui Petru ”, Pournaras, Tesalonic 2005, p. 179).

[8] Florovsky George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, Pournaras, Tesalonic 1991, p. 124.

[9] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, op. cit.

[10] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, ibid., pp. 137-138.

[11] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, ibid., pp. 199-200.

[12] Florovsky George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, ibid., p. 138.

[13] Florovsky George, „Biblia, Biserica, Tradiția”, ibid., p. 122.

[14] Florovsky George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, ibid., p. 140.

[15] Florovsky George, „Biblia, Biserica, Tradiția”, ibid., pp. 117-118.

[16] Florovsky George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, ibid., p. 140.

[17] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, op. cit., p. 177.

[18] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, op. cit., p. 177.

[19] Florovsky George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, ibid., p. 182.

[20] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, op. cit., pp. 179-180.

[21] Florovsky George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, ibid., p. 438 (cuprins).

[22] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, op. cit., p. 177.

[23] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, op. cit., p. 186.

[24] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, ibid., p. 177.

[25] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, op. cit., p. 177.

[26] Kontostergiou Despina, „Conciliile ecumenice”, Pournaras, Tesalonic 1997, pp. 148 și următoarele.

[27] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, op. cit., p. 192.

[28] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, ibid., pp. 181-182.

[29] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, op. cit., p. 187.

[30] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, op. cit., p. 181.

[31] Florovsky Georgios, „Creație și răscumpărare”, Pournaras, Salonic 1983, pp. 127-129.

[32] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, op. cit., p. 183.

[33] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, op. cit.

[34] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, op. cit.

[35] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, op. cit., p. 184.

[36] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, op. cit., p. 182.

[37] Florovsky George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, ibid., p. 236.

[38] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, ibid., pp. 232-235.

[39] Florovsky George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, ibid., p. 255.

[40] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, op. cit., p. 242.

[41] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, ibid., pp. 284-287.

[42] Kontostergiou Despina, „Sinoadele Ecumenice”, ibid., p. 148 și urm.

[43] Giovan Domenico Mansi, " Sacrorum conciliorum nova, et amplissima collectio ",voi. 13, f. 293.

[44] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, ibid., p. 252.

[45] Florovsky George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, ibid., p. 253.

[46] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, op. cit., p. 182.

[47] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, op. cit., p. 248.

[48] Florovsky George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, ibid., pp. 248,249.

[49] Florovsky George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, ibid., p. 253.

[50] Ioan Damaschin, „Ediție exactă a credinței ortodoxe”, Pournaras, Tesalonic 1992, pp. 477-478.

[51] Ioan Damaschin, „Ediție exactă a credinței ortodoxe”, Pournaras, Tesalonic 1992, p. 482.

[52] Florovsky George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, ibid., p. 258.

[53] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, ibid., p. 258.

[54] Florovsky George, „Părinții bizantini ai secolului al V-lea”, Pournaras, Salonic 1992, p. 313.

[55] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, op. cit., p. 310.

[56] „Despre construirea omului”, tradus în: Sfântul Grigore de Nyssa, „Opere”, nr. 5, (seria E.P.E.), Patristică, publicată de „Grigore Palamas”, Tesalonic 1987, pp. 209.211.

[57] Sfântul Grigore de Nyssa, „Opere”, nr. 5 (seria E.P.E.), ibid., p. 207.

[58] ProfesorulPanagiotis Christounotează în acest punct: „Origencu lucrarea cu același nume, dar și Platon ” (Sfântul Grigore de Nyssa, „Opere ”, nr. 5, (seria E.P.E.) , ibid., p. 199, nota #36).

[59] Sfântul Grigore de Nyssa, „Opere”, nr. 5 (seria E.P.E.), ibid., p. 203.

[60] Sfântul Grigore de Nyssa, „Opere”, nr. 5 (seria E.P.E.), ibid., p. 201.

[61] Florovsky, George, „Părinții răsăriteni ai secolului al IV-lea”, op. cit., p. 285.

[62] Sfântul Grigore de Nyssa, „Opere”, nr. 5 (seria E.P.E.), ibid., p. 141.